

เรื่อง การให้อภัย

มนุษย์เกิดมาย่อมปฏิเสธไม่ได้กับคำว่า รัก โลภ โกรธ หลง แต่ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อเราพบและเกิดความรู้สึกเหล่านี้แล้ว เราจะมีความทุกข์หรือความสุข การหาทางออกให้ตัวเองเมื่อเป็นทุกข์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เช่น เมื่อเราโกรธ ก็จะเกิดความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เวลาโกรธสีหน้าของคนเราจะเปลี่ยนเลือดในร่างกายจะผิดปกติมาก ๆ จิตที่ถูกครอบงำในอารมณ์ร้ายจะเกิดความร้อนรุ่ม ไม่พอใจ เป็นทุกข์ แต่หากเรายกโทษให้ก็จะรู้สึกว่ายิ้มได้ จิตใจเบาสบายซึ่งเปรียบได้กับคำพูดที่ว่า “ยกภูเขาออกจากอก” จิตจะเป็นอิสระทันทีสาเหตุที่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากหมดห่วง หมดทุกข์ การขอโทษหรือการให้อภัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้จิตใจเราสะอาด ปลอดโปร่ง หากมนุษย์คนใดสามารถกระทำได้เชื่อว่าคนๆ นั้น ใจจะเป็นอิสระและเป็นสุขอย่างแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

นายนิติธรรม นันทวาส
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความดี

อะไรคือความดี อะไรคือความชั่ว

ความดี ความชั่ว จัดเป็นเรื่องยากเรื่องหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ แม้รู้และเข้าใจแล้ว ก็เป็นเรื่องยากต่อการปฏิบัติ ไม่ได้การทำความดี คือการ คิดดี พูดดี ทำดี มีจิตสาธารณะ มีความกตัญญูรู้คุณ รู้หน้าที่ความรับผิดชอบ รวมถึงการกระทำใดๆ ที่มีประโยชน์และไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นให้เดือดร้อน ส่วนการทำความชั่วคือการทำผิดศีลธรรม ละเมิดกฎหมายต่างๆ การทำตัวสุรุ่ยสุร่ายใช้จ่ายเกินตัว รวมกลุ่มเที่ยวเฮฮา เสพติด เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรประพฤติ

ในองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นนั้นถือเอา “ประโยชน์” เป็นจุดสำคัญ และเมื่อพิจารณาถึงการกระทำของตนและประโยชน์แล้ว บางครั้งแม้ตนเองจะต้องเดือดร้อนบ้าง ผู้อื่นเดือดร้อนบ้างก็ถือว่าเป็นความดี เช่น ตัวพ่อแม่เดือดร้อนเหนื่อยยากในการทำมาหาทรัพย์เพื่อให้ลูกได้ศึกษาเล่าเรียน ตัวลูกเองก็ต้องเดือดร้อนทุกข์กายทุกข์ใจในการเล่าเรียน ต้องอดทนอดออม ต้องหักใจไม่ให้หลงไหลเพลิดเพลินในการเล่นกับกลุ่มเพื่อนๆ ใช้เวลาเหล่านั้นมาใส่ใจศึกษาเล่าเรียนทำงานบ้าน ทำการบ้าน ซึ่งต้องใช้ความอดทน อุสาหะหมั่นเพียร แต่การกระทำดังกล่าวนี้มีคุณประโยชน์ในปัจจุบันและอนาคต จึงเป็นความดี ซึ่งในทางกลับกัน สิ่งที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นมีความสุข ความเพลิดเพลิน แต่ไม่มีประโยชน์ ก็จะเป็นโทษทั้งแก่ตนและผู้อื่น เช่น การแสวงหาความสุขจากอบายมุขต่างๆถือว่าเป็นความชั่ว

ดังนั้น จึงขอนำหลักพระพุทธศาสนา “แก้วสามประการ คือ การทำความดี ละเว้นความชั่ว ทำจิตใจให้ผ่องแผ้ว” มาใช้เป็นหลักให้ยึดถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอและตลอด ชีวิตก็จะพบความสุขเสมอ

ผู้เขียนบทความ

นายสุริยะ ศรีชาติ

พนักงานการเลือกตั้ง ทำหน้าที่หัวหน้างานพรรคการเมือง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความผิดปกติของคนทั่วไป

ช่วงสายๆ เกือบ 10 โมงเช้าของวันทำงานรถยนต์สายตรวจจราจรพร้อมตำรวจ 2 – 3 นาย ตั้งด่านตรวจปกติตามหน้าที่ ณ บริเวณหน้าปั้มน้ำมันศาลเท็คซ์ เพื่อตรวจผู้ที่ฝ่าฝืนกฎจราจร ไม่พกพาสำเนา คู่มือประจำรถ ไม่พกพาหรือไม่มีใบอนุญาตขับรถ ขับขี่รถจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัย

ขณะนั้นมีชายสูงอายุแต่งตัวดียืนอยู่ฝั่งหน้าห้องน้ำชาย ทราบภายหลังว่าเป็นอาจารย์ ที่เกษียณอายุราชการมาแล้ว 5 ปี คงมาทำกิจส่วนตัวที่ห้องน้ำและคงมาเดินเล่นบริเวณนั้น ในขณะที่เดียวกัน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรยืนเพื่อมาร่วมปฏิบัติงานกับตำรวจที่ตั้งด่านตรวจผ่านมา อาจารย์จึงได้ กวักมือเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจคนนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรับทราบข้อมูลจากอาจารย์ จึงขี่รถจักรยานยนต์ไปจอดหน้ารถจักรยานยนต์ที่จอดอยู่ ณ หลังจุดหัวจ่ายน้ำมัน โดยมีชายวัยรุ่น 2 คน อายุไม่เกิน 20 ปี ท่าทาง มีพิรุณ โดยเฉพาะชายที่ถือหมวกแก๊ปทรงอ่อนๆ อยู่ตลอดเวลา ทั้งๆ ที่สวมหมวกกันน็อค โดยสลับมือซ้ายขวา ตลอดเวลา ทันทีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไปถึงคนขับรีบสตาร์ทเครื่องยนต์และเร่งบิดเครื่องยนต์โดยหักหลบรถเจ้าหน้าที่ตำรวจ หวิดเกือบชน และพุ่งหนีออกไปตามถนนเล็กๆ ข้างปั้มอย่างรวดเร็ว ส่วนคนที่ถือหมวกแก๊ปไว้คงตั้งสติกับเหตุการณ์ครั้งนี้ไม่ทัน ท่าทางจะวิ่งหนีแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจรีบคว้าตัวไว้ได้ทัน จึงยินยอมให้ทำการตรวจค้น พบว่าในมือที่ถือหมวกแก๊ปได้มีก้อนดินน้ำมันล่องหล่นลงพื้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้หยิบขึ้นมาตรวจพบว่าข้างในดินน้ำมันมียาบ้า จำนวน 200 เม็ด ซึ่งหุ้มห่อด้วยพลาสติกไว้อีกชั้นหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงจับกุมตัวชายคนดังกล่าว เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

จากเหตุการณ์ ดังกล่าวถือว่าเป็นจิตสาธารณะของอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้มีปัญญาไหวพริบสังเกต เห็นพิรุณ จึงเป็นหูเป็นตา แจ้งข่าวการกระทำผิดของวัยรุ่นทั้งสองคน ตำรวจได้กล่าวขอบคุณอาจารย์ ในการทำความดีในครั้งนี้

ผู้เขียนบทความ

นายสุริยะ ศรีชาติ

พนักงานการเลือกตั้ง ทำหน้าที่หัวหน้างานพรรคการเมือง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกัน

มีอยู่วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องไปขอข้อมูลที่จะต้องนำไปใช้ในการทำธุรกรรมกับธนาคาร โดยได้ไปติดต่อประสานงานกับสำนักที่ดินจังหวัดแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ไปติดต่อสอบถามเหมือนๆ กับบรรดาบุคคลที่มานั่งรอทั้งหลายที่อยู่บนอาคารสำนักงานแห่งนี้มีการจัดหมวดหมู่และบัตรคิวเหมือนๆ สำนักงานอื่นๆ หลังจากที่ได้บัตรคิวแล้ว ก็มานั่งรอเพื่อเข้าพบเจ้าหน้าที่ตามลำดับขั้นตอนที่ทางสำนักงานเขียนแผนผังไว้ หลังจากทีรอเป็นเวลานานพอควร ก็ยังไม่มีเคลื่อนไหวใดๆ จากสำนักงานที่ดินแห่งนี้

มีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่า ช่วงเวลานั้น มีบุคคลหนึ่งซึ่งดูจากการแต่งตัวและบุคลิกแล้ว น่าจะเป็นลูกจ้างของร้านค้าหรือบริษัทที่ทำการติดต่อธุรกรรมกับทางสำนักงานที่ดินเป็นประจำ โดยบุคคลผู้นี้มีบัตรคิวเหมือนคนอื่น แต่พอเดินขึ้นบนอาคารสำนักงาน เขาก็เดินไปเรียกชื่อของเจ้าหน้าที่ที่ดินเหมือนคุ้นเคยกันมานาน ไม่นานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็เดินออกมานอกเคาน์เตอร์ แล้วเอาเอกสารปีกใหญ่มาให้ พร้อมอธิบายเกี่ยวกับการเซ็นเอกสารชุดนั้น พอได้เอกสารคนๆ นั้นก็เดินลงจากสำนักงานที่ดินข้าพเจ้าเคยเห็นหน้าและคุ้นตาเขาอยู่บ้างเลยทำที่เรียกและสอบถามว่า มาที่นี่ทำไม ทำไมถึงได้ไวนัก ปกติการติดต่อประสานงานกับสำนักงานที่ดินที่นี้อย่างน้อยๆ ต้องครึ่งค่อนวัน หรือไม่ก็วันเต็มๆ เขาตอบว่า “เจ้านายที่ร้านติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์ไว้หมดแล้ว ตัวเราพนักงานในร้านแค่มารับเอกสารที่สมบูรณ์กลับที่ร้าน” พร้อมทั้งบอกอีกว่าต้องมีค่าน้ำร้อนน้ำชาทุกเดือน

นี่เป็นนิสัยอีกอย่างหนึ่งของคนไทย ที่ไม่เป็นประชาธิปไตย และเป็นค่านิยมที่ไม่ยอมปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการคอร์ปชั่น ที่แทบจะเป็นเรื่องปกติของคนไทย แล้วเราคนไทยทุกคนจะเริ่มจากตรงไหนก่อน จึงจะทำให้ประเทศชาติเป็นประชาธิปไตย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ธนพร นันทดี

งานพรรคการเมือง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ซื้อสิทธิ ขายเสียง ปัญหาและทางออก

“ซื้อสิทธิขายเสียง” หมายถึง การซื้อเสียงเพื่อผลคะแนนในการเลือกตั้งจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้ตนได้รับเลือกตั้ง อันเป็นการสมยอมพร้อมใจสมประโยชน์ทั้งสองฝ่าย และเป็นที่ทราบกันดีว่า ไม่ว่าฝ่ายจะซื้อหรือฝ่ายจะขาย หากมีการกระทำดังกล่าวแล้วถือเป็นความผิดของทั้งสองฝ่าย (ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ เรียกรับ หรือยอมจะรับ) เมื่อมีคนซื้อ และอีกฝ่ายต้องการขายเพื่อแลกกับความสะดวกสบายหรือทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ใดๆ จะในเวลาชั่วคราวชั่วคราว หรือตลอดระยะเวลา อีกชั่วชีวิตคน อาทิเช่นการก่อสร้าง การปลูกสร้างสิ่งที่มีมั่นคงถาวร หากขาดฝ่ายใดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้ว จะขาดองค์ประกอบความรับผิดชอบตามกฎหมายไป

ในมุมมองของผู้ซื้อเขาหวังประโยชน์เพื่อให้ได้รับเลือกตั้ง เป็นเกียรติยศ ศักดิ์ศรี ความภาคภูมิใจครั้งหนึ่งของคนที่ได้รับเลือกตั้งผู้แทนซึ่งเรามากได้ยินเสมอว่า “อย่าเลือกนะ ผู้แทนที่ซื้อสิทธิ เมื่อได้รับเลือกแล้วเขาจะถอนทุน” ซึ่งหมายถึงเมื่อมีการซื้อหรือการลงทุนไปแล้ว จะต้องมีการได้รับผลตอบแทนและทุนคืนมา จริงเท็จประการใดนั้นเป็นเรื่องที่ยากจะเข้าใจได้ เพราะมีปัจจัยและส่วนประกอบหลายๆ อย่าง เช่น การตรวจสอบ/ระเบียบร้องเรียนคัดค้าน เม็ดเงินงบประมาณของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ส่วนในเรื่องผู้ขายเสียงมักได้ยินคำว่า “บุญคุณต้องทดแทนหนี้แค้นต้องชำระ” จากที่ผู้เขียนได้พบปะบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่สูงอายุสัก 50 ขึ้นไป จะให้ความสำคัญกับเรื่องบาปบุญคุณโทษเสมอ เมื่อเขาให้เราที่ต้องตอบแทน ระยะต่อมาคิดว่า “เงินไม่มา กาไม่เป็น” จากบุคคลต่างๆ ไป โดยเฉพาะในกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา หากแต่ไม่ซื้อคิดว่าลงคะแนนให้ผู้ใดพร้อมอ้างว่าเป็นสิทธิส่วนตัวที่จะเลือกคนดีตามความคิดความเชื่อของตนเองจึงเชื่อได้ว่ามีพัฒนาการในระดับหนึ่งและเป็นทิศทางที่ดีในการพัฒนาประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ต่อไป สอดคล้องกับข้อมูลด้านการข่าวในการเลือกตั้งระดับชาติที่ว่ามีการแจกจ่ายเงินเพื่อซื้อเสียงแก่ประชาชนทั่วไปตามหมู่บ้าน ตำบล อำเภอต่างๆ ในพื้นที่ รวมถึงมีการให้ตัวแทนหรือหัวคะแนนจ่ายเม็ดเงินให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ บริเวณหน้าหน่วยเลือกตั้งอีกจำนวนหนึ่ง หากแต่ผลคะแนนไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าเม็ดเงินที่จ่ายในการซื้อเสียงทำให้ได้ผลคะแนนดีขึ้นหรือไม่

ดังนั้นหากจะพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทยก็ขอให้เล็งเห็นความสำคัญของ “ต้นกล้าประชาธิปไตย” หมายถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งจะเป็นอนาคตของประเทศชาติสืบไป ขอให้มีการปลูกฝังประชาธิปไตยตั้งแต่ยังเล็ก ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา รวมถึงหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ประชาธิปไตย ขอให้เป็นแกนทำในการให้ความรู้ ให้เห็นโทษภัยของการโกง ททุจริตคอร์รัปชัน การถอนทุน ให้จัดเป็นหลักสูตรเรียนรู้ทุกระดับ ทำความเข้าใจ ชิมชั้กับ อุดมการณ์ แนวความคิด การมีส่วนร่วม จิตอาสา ความเป็นพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย เรียกร้องและสนับสนุนให้รัฐจัดเม็ดเงินงบประมาณเพื่อการนี้ โดยเฉพาะการศึกษา ควรจัดหลักสูตรเรียนรู้โดยเฉพาะดังกล่าวที่ว่า “จะปลูกพืชต้องเตรียมดิน จะกินต้องเตรียมอาหาร จะพัฒนาการต้องพัฒนาที่บุคคลจะพัฒนาคนต้องพัฒนาที่จิตใจ (ความรู้คู่คุณธรรม) จะพัฒนาใครเขาเล่า ต้องพัฒนาที่ตัวเราก่อน”

ผู้เขียนบทความ

นายสุริยะ ศรีชาติ

พนักงานการเลือกตั้ง ทำหน้าที่หัวหน้างานพรรคการเมือง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ต้นไม้ปัญหา

ช่างไม้ที่ฉันจ้างมาซ่อมบ้านที่ต่างจังหวัดพังเสร็จงานอย่างทุกๆอย่าง รวดที่แตก ทำให้เขาเสียเวลา
งานไปมากกว่าชั่วโมง เลื่อยไฟฟ้าก็เสีย แล้วนี่รถปิคอัพโกโลโกโลก็สตาร์ทไม่ติดเสียอีก ฉันจึงต้องขับรถไปส่งเขา
ที่บ้าน เขานั่งเงียบตลอดทาง เมื่อไปถึงเขาพาฉันไปรู้จักกับสมาชิกในครอบครัวในระหว่างที่เราเดินผ่านประตูรั้ว
เขาหยุดคู่หนึ่งที่ต้นไม้หน้าบ้าน เอามือทั้งสองขึ้นไปเหนี่ยวกิ่งไม้ใหญ่ช่วยครู่

เมื่อไปถึงประตูบ้านสีหน้าของเขาเข้มขึ้นเป็นคนละคน เขาสวมกอดลูกชายเล็กๆ ทั้งสองรวมทั้งหมด
แก้มภรรยา หลังจากนั้นเขาก็เดินมาส่งฉันที่รถเราเดินผ่านต้นไม้ต้นเดิมฉันอดไม่ได้ที่จะถามเขาด้วยความอยากรู้ว่า
เขายกมือทั้งสองเหนี่ยวกิ่งไม้ก่อนเข้าบ้านทำไม

“อ้อ... นั่นมันต้นไม้ปัญหาของผมเอง” เขาตอบ

“ปัญหาในการทำงานเกิดขึ้นกับผมเสมอๆ แต่ที่แน่ๆ ก็คือ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาของคน
ในบ้านไม่ว่าจะเป็นภรรยาหรือลูก ดังนั้นผมก็เลยแขวนปัญหาทั้งหมดที่มีในแต่ละวันที่ต้นไม้ต้นนี้ก่อนเข้าบ้าน
แล้วผมก็จะเอาปัญหาที่แขวนไว้ออกไปกับผมใหม่ในตอนเช้า” เขายิ้ม “คุณรู้หรือไม่ว่าที่แปลกก็คือ ดูเหมือน
ปัญหาที่ผมเอาติดตัวกับไปทำงานในทุกเช้า ไม่เคยมากเท่าตอนเอามาแขวนเลยสักนิด”

ผู้เขียนบทความ

นายประพงษ์ ภัคดีธนา

หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย
โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ทำงานให้สนุกเป็นสุขเมื่อทำงาน

การทำงานต้องมีบ้างที่รู้สึกเบื่อ และเกิดอาการเซ็งกับงานที่ต้องทำซ้ำๆ ซากๆ อยู่ทุกวัน นอกจากงานที่น่าเบื่อแล้วยังเจอเพื่อนร่วมงาน ลูกน้องและเจ้านายที่ไม่เป็นสุขอีก

เราลองมาปรับความคิด ปรับพฤติกรรมเพื่อให้เราได้สนุกกับงานบ้างดีกว่าไหม แล้วเรื่องสนุกๆ กับการทำงานจะไม่หมดลงอย่างแน่นอนอย่างแรก “ปล่อยวาง” การที่เราเอาแต่เคร่งเครียดกับการทำงาน ไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้นต้องรู้จักที่จะปล่อยวางงานตรงหน้าลงบ้าง อาจจะไปที่ยวดูหนัง ฟังเพลง ทานอาหารนอกบ้านกับเพื่อนกับครอบครัว ทางที่ดีไปเที่ยวพักผ่อนที่ต่างจังหวัดในวันหยุดบ้างก็ได้

ต่อมาก็คือ “การสร้างสรรค์จินตนาการ” บางที่เราต้องเจอเรื่องเครียดให้หยุดงานตรงหน้าเอาไว้ สักพักแล้วเดินออกไปสูดอากาศหรือเปิดเพลงฟังอ่านนิยายสักเรื่องเพื่อสร้างจินตนาการบางที่จะช่วยให้เกิดความคิดดีๆ ในงานที่ทำก็ได้

การที่เราจะทำงานให้สนุกนั้น เราต้องรู้จักมองโลกในแง่ดียามเมื่อเราท้อท่อนเอาไว้ “โลกนี้หนอช่างโสภา ท้องฟ้าสดใสแสนโสภี” เรื่องง่ายๆ แบบนี้ไม่ยากเกินไปใช่ไหม ทำงานให้สนุก เป็นสุขเมื่อทำงานกันดีกว่า

ผู้เขียนบทความ

นางวัชรินทร์ สมรมณี

ตำแหน่งลูกจ้างประจำ (พนักงานจ้างเหมาบริการ)

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ทำงานอย่างมีความสุขและสนุก

คนเราเมื่ออย่างเข้าวัยทำงาน จะพบว่าวันหนึ่งๆ เราต้องอยู่กับงานแต่ละวันไม่น้อยกว่า ๘ ชั่วโมง บางคนทำล่วงเวลา ชั่วโมงทำงานก็เพิ่มขึ้น บางคนทำงานมากกว่าหนึ่งแห่ง ยิ่งต้องเพิ่มเวลาทำงานไม่ว่าเราจะทำงานวันละกี่ชั่วโมงสิ่งที่สำคัญคือเราต้องสนุกกับการทำงานนั้นๆ เพราะถ้าเราไม่สนุกผลงานจะออกมาไม่ดี คนร่วมงานรอบตัวเราจะรับผลกระทบด้วย อีกทั้งตัวเองก็จะเครียดหนักด้วย ดังนั้นผลงานส่วนหนึ่งเกิดจากทัศนคติในการทำงานของเรา เราจะทำงานอย่างมีความสุขและสนุกกับงานที่ทำได้อย่างไรลองปฏิบัติสิ่งต่อไปนี้ดูนะคะ

๑. เลือกงานที่ตนรักและถนัด จะเป็นไปได้ยากมากที่คนใดคนหนึ่งจะมีความสุขกับการทำงาน ถ้าเขาต้องทำงานในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบและไม่ถนัด ฉะนั้น แต่ละคนควรค้นหาตัวเองให้พบว่าถนัดและความชอบของตนคืออะไร เราไม่ควรคิดถึงเรื่องค่าตอบแทนเป็นอันดับแรก มีหลายคน que คิดถึงค่าตอบแทนที่ตนเองพอใจเป็นอันดับต้นๆ โดยไม่คำนึงว่างานที่ตนถนัดและชอบหรือเปล่า ดังนั้นเมื่อทำงานไปได้ระยะหนึ่งจะรู้สึกเบื่อและอึดอัด ต้องฝืนใจทำในสิ่งที่รู้สึกต้องลาออกหรือถูกขอให้ออก

๒. เลือกทำงานที่ท้าทาย องค์ประกอบส่วนหนึ่งที่ทำให้เราทำงานอย่างมีความสุขและสนุก คือการทำงานอย่างมีเป้าหมาย ผู้ที่ทำงานลักษณะนี้เขาทำงานโดยรู้ว่าเมื่อทำงานสำเร็จตรงเวลาที่กำหนดไว้เขาจะได้อะไร เช่น ภายใน ๕ ปี จะมีเงินมากพอที่จะแต่งงาน อีก ๑๐ ปี จะมีบ้านเป็นของตัวเอง อีก.....ปี จะปลดหนี้ให้พ่อแม่ที่สงเสียให้เรียน ฯลฯ การทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเป็นการท้าทายความเชื่อมั่นแห่งตนพร้อมกับช่วยพัฒนาศักยภาพให้กับตนเองด้วย

๓. เลือกทำงานที่ไม่ขัดกับหลักธรรมอันดี ไม่มีใครทำงานที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรมแล้วมีความสุขและสนุก มนุษย์ทุกคนมีมโนธรรมที่คอยส่งเสียงร้องเมื่อแม้แต่คิดที่จะทำในสิ่งที่ขัดกับหลักธรรม ผู้ใดก็ตามฝืนมโนธรรมเขาจะเกิดความไม่สบายใจ อึดอัดถ้าเขาฝืนไปเรื่อยๆเขาจะเดินไปสู่จุดอันตรายแห่งชีวิต คือการทำผิดทำบาปกลายเป็นปกตินิสัย และนั่นจะพาเขาไปสู่จุดจบที่น่ากลัว

๔. เลือกที่จะให้ผู้อื่นก่อน การทำงานที่จะให้ผลสูงสุดนั้นจะต้องทำเป็นทีม ชีวิตของคนเราจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งใกล้และไกลตัวเรา เราต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้งานออกมาดีและสมบูรณ์ การทำงานเป็นทีมจะหมดสนุกและเกิดทุกข์ถ้าต่างคนต่างคิดถึงประโยชน์ของตนก่อน และทำทุกสิ่งทุกอย่างที่คอยเอาใจเอาเปรียบผู้อื่น บุคคลที่มีนิสัยให้กำลังใจผู้อื่น ผูกมิตร สร้างบรรยากาศมิตรภาพ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น เขาก็จะพยายามเข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจตน ยิ้มและทักทาย พูดให้กำลังใจผู้อื่นโดยไม่ต้องคอยให้เขามาหาเราก่อนใครที่ทำให้ผู้อื่นสนุกและมีความสุข ตัวเขาเองก็จะสนุกและมีความสุขด้วยแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

นางฉัตรี ศรีวิศรี

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นวัตกรรมการสื่อสาร

ชีวิตของคนเราในสังคมปัจจุบันการสื่อสารเข้ามามีบทบาทมาก โดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือ “มือถือ” ตอนนี้ “มือถือ” กลายเป็นปัจจัยที่ 5 ของทุกคนทุกครัวเรือน ในหนึ่งครอบครัวจะต้องมี “มือถือ” แทบจะครบตามจำนวนคนในครอบครัว บางครอบครัวมีมากกว่าจำนวนคนด้วยซ้ำในแง่ของมุมมองของการติดตามข่าวสารและการติดต่อกันระหว่างที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนั้นเป็นเรื่องดีเป็นเรื่องที่ทำให้ชีวิตประจำวันง่ายขึ้น แต่ถ้ามอง ในแง่ลบบ้างก็จะรู้ว่า “มือถือ” ทำให้คนเราคุยกันด้วยวิธีการมองหน้าสบตากันน้อยลง ทำให้คนเราใช้ความคิดน้อยลง ใช้ความจำจากสมองน้อยลง เพราะทุกสิ่งที่กล่าวมา “มือถือ” สามารถทำแทนคนได้หมดทุกอย่าง ทั้งการบอก ลบ คุณ หาร จดจำหมายเลขโทรศัพท์ สถานที่หรือบุคคลต่างๆ หรือแม้กระทั่งอ่านหนังสือ ก็สามารถอ่านผ่าน “มือถือ” ได้อย่างง่ายดาย

แน่ล่ะเราปฏิเสธไม่ได้ว่า “มือถือ” กลายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันไปแล้วแต่เราควรแยกแยะว่า สิ่งใดควรใช้ความสามารถของโทรศัพท์สิ่งใดควรใช้ความสามารถของสมองเราเอง เพราะเราจะได้มีเวลาพูดคุย มองหน้าสบตากันบ้างและสมองของเราก็จะได้ทำงานมากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้เราหันมามองคนรอบข้างมากขึ้น มากกว่าที่จะก้มหน้ามองโทรศัพท์มือถืออย่างเดียวเกือบตลอดเวลาดังเช่นทุกวันนี้

ผู้เขียนบทความ

นางธนัชฐา โมสกุล
พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วิธีดับอารมณ์ร้อน

เริ่มเข้าสู่ฤดูร้อนแล้วนะครับ อารมณ์ของคนเราก็มักจะร้อนตาม ผมมีวิธีดับอารมณ์ร้อนง่ายๆ ดังนี้

1. ให้นับ 1 – 10 เมื่อเจอเหตุการณ์ไม่สบายอารมณ์ เช่น ไม่สบายอารมณ์กับคำพูดของเพื่อนบางคน แทนที่จะพูดสวนกลับด้วยถ้อยคำรุนแรง ก็ให้นับ 1 – 10 เพื่อห้ามใจตนเองและจะได้มีเวลาพิจารณาคำพูดของเพื่อนๆ ว่าอาจเป็นการพูดที่กระเช้าเข้าแหย่เล่นเท่านั้น
2. เลี่ยงหลบจากที่เกิดเหตุ จนกว่าจะสามารถ ระวังอารมณ์ได้ดี
3. ตั้งใจ การตั้งใจฟังจะทำให้ได้ใคร่ครวญถึงคำพูดที่ถูกพาดพิง เพราะคนที่พูดอาจพลาดได้มากกว่าคนที่ฟัง
4. หมั่นฝึกสมาธิ หากมีสมาธิจะทำให้สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี
5. ใคร่ครวญคิดหาเหตุผล ใช้วิจยารณญาณในการคิดและการตัดสินใจ
6. ฝึกขอโทษ คำว่าขอโทษบางสถานการณ์สามารถทำให้ระวังอารมณ์ร้อนได้
7. ยิ้ม เพราะรอยยิ้มเป็นมิตรภาพที่อบอุ่นที่ส่งถึงกันได้

ผู้เขียนบทความ

นายนิคม ศรีลาพัฒน์

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อนุภาพแห่งรอยยิ้ม

ไม่มีใครสามารถโกรธได้จริงในขณะที่พูดคำว่า “ยิ้ม” ใครอาจรู้ว่ารอยยิ้มเล็กๆ อาจนำพาเพื่อนที่ดีที่สุดในชีวิตมาให้คุณก็ได้

ยิ้มเปรียบเสมือนภาษาสากล ไม่ว่าคนเราจะเดินไปไหน ณ มุมใดของโลกหรืออยู่ในสถานที่ที่มีข้อกีดขวางทางวัฒนธรรมและภาษา ยิ้มสามารถใช้เป็นภาษาที่สื่อสารและเข้าใจได้ง่ายที่สุด เป็นภาษาที่ไม่ต้องการคำตอตอบคำอธิบาย ไม่ต้องอาศัยเวลาเล่าเรียน ฝึกฝน เพราะทุกคนต่างเข้าใจความหมายแง่บวกที่สื่อออกไปแน่นอน

ยิ้มคือแม่เหล็กดูดมิตรเป็นตัวดูดคนดีให้เข้ามาใกล้ ยามที่เราต้องการเริ่มบทสนทนา หรืออยากรู้จักเพื่อนใหม่สักคนเพียงส่งยิ้มแห่งมิตรภาพไปไม่ถึงเสียวินาทีคุณก็จะได้รับรอยยิ้มแบบเดียวกันกลับมา อนุภาพแห่งยิ้มชั่วพริบตานี้อาจนำมาซึ่งมิตรแท้ที่จะอยู่กับคุณไปตลอดชีวิต

ยิ้มเป็นยาชูกำลัง เมื่อคนเราเกิดความเศร้า ท้อแท้ เป็นอาการป่วยทางจิต ยาปฏิชีวนะขนาดใดๆ ก็ไม่สามารถรักษาเยียวยาได้ ทว่าหากมีใครสักคนเดินเข้ามาด้วยความจริงใจ พร้อมมอบรอยยิ้มเห็นอกเห็นใจให้แม้ไม่มีคำปลอบประโลมใด แต่ทำให้ใจที่มีดมนเกิดหนทางสว่างขึ้นได้ ประหนึ่งยาชูกำลังจิตใจคนเศร้าหมองให้มีพลัง กลับมายืนหยัดสู้กับปัญหาอีกครั้ง

ยิ้มยังเป็นยาอายุวัฒนะใครก็ตามที่มีอารมณ์ดีเป็นนิสัย มองไปคราใดก็พบใบหน้าเปื้อนยิ้มอยู่เป็นนิจจะเป็นผู้ที่สุขภาพจิตดีและอายุยืน เขาว่า “ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว” เมื่อใจซึ่งเป็นนายของกายดี ก็พลอยทำให้บ่าวอย่างกายมีพละนาถึแข็งแรง ส่งผลให้อายุยืนยาวตามไปด้วย

ในทางจิตวิทยากล่าวไว้ว่า ไม่มีใครสามารถโกรธได้จริงในขณะที่พูดคำว่า “ยิ้ม” แบบทดสอบง่ายๆ ให้ลองทำหน้าที่บั้งที่สุด แล้วพูดคำว่ายิ้ม สักสี่ห้าครั้งดู ไม่มีทางเลยว่า คุณจะเผลอหลุดยิ้มออกมาจริงๆ ในที่สุด

ผู้เขียนบทความ

นายประพงษ์ ภัคดีธนา

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อย่างมองคนแต่เพียงเปลือกนอก

มนุษย์ทุกคนต่างเกิดมาต่างถิ่นที่อยู่ ต่างชาติ ต่างภาษา ต่างชาติกำเนิดแตกต่างกัน แต่ทุกคนก็มีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกันในสภาพสังคมปัจจุบันมีการแบ่งแยกความเป็นมนุษย์โดยมองจากสถานะทางสังคมเป็นหลักจริงแล้ว สถานะทางสังคมเป็นแค่เปลือกนอกและเหมือนเป็นหัวโขนให้แต่ละคนได้สวมใส่เท่านั้น

ดิฉันได้พบเห็นเหตุการณ์หนึ่ง ที่ทำให้เรารู้ว่าอย่าตัดสินคนจากภายนอก คือ วันหนึ่งดิฉันมีโอกาสไปเยี่ยมชมบริษัทขายรถยนต์แห่งหนึ่ง โดยมีบุคคลเข้าไปในสถานที่แห่งนั้นพร้อมกัน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกดิฉันกับครอบครัวที่แต่งกายธรรมดา กลุ่มที่ 2 คู่สามีภรรยาที่แต่งตัวดีและเหมือนว่ามีตำแหน่งใหญ่โตในจังหวัดและพนักงานในบริษัทรถยนต์แห่งนั้นก็รู้จักเป็นอย่างดี กลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มชาวบ้านครอบครัวใหญ่ประมาณ 5 - 6 คนแต่งกายด้วยเสื้อผ้าค่อนข้างเก่าแต่ก็สะอาดสะอาด บางคนนุ่งผ้าถุงสวมรองเท้าแตะพนักงานบริษัทออกมาต้อนรับคู่สามีภรรยาเป็นอย่างดีพูดจาต้อนรับขับสู้ ส่วนดิฉันพนักงานก็พูดคุยด้วยเล็กน้อย ส่วนกลุ่มที่ 3 พนักงานเดินผ่านไปผ่านมา แล้วก็พูดลอยๆ แบบไม่สนใจว่า “ดูตามสบายนะคะ” โดยไม่มีคำแนะนำใดๆ เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมงสามีและภรยานั้นก็กลับไปพร้อมเอกสารแนะนำ และบอกพนักงานว่า เดี่ยวจะกลับมาดูใหม่ สร้างความผิดหวังให้กับพนักงานที่ขายรถไม่ได้ แล้วพนักงานก็เกียจกันว่าใครจะไปแนะนำการซื้อรถให้กับกลุ่มชาวบ้านที่แต่งตัวใส่ผ้าถุงกลุ่มนั้น จนมีผู้ชายที่น่าจะเป็นผู้ใหญ่ที่สุดในกลุ่มชาวบ้านพูดขึ้นว่า “ถ้าซื้อรถคันนี้เงินสด จะได้ส่วนลดเท่าไร และของแถมอะไรบ้าง” พนักงานต่างมองหน้ากันแล้วแทบจะวิ่งชนกันเพื่อเข้าไปหาคนกลุ่มนั้น

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟังเพราะรู้สึกว่าคุณส่วนใหญ่ในสังคมปัจจุบันมักตัดสินคนจากการแต่งตัว สถานะทางสังคม ตำแหน่งหน้าที่การงาน จนลืมเปลือกในที่ “ผ่องแผ้วนพคุณ” ดังเช่นชาวบ้านกลุ่มนี้

ผู้เขียนบทความ

นางธนิษฐา โมสกุล

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

หมายเหตุ เมื่อได้อ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วันมาฆบูชา

วันพุธที่ 4 มีนาคม 2558 เป็นวันมาฆบูชา เป็นวันสำคัญของชาวพุทธเถรวาทและวันหยุดราชการ วันนี้ในสมัยพุทธกาล เป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์ ท่ามกลางที่ประชุมมหาสังฆสันนิบาตครั้งใหญ่ในพระพุทธศาสนา โดยมีเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมกัน 4 ประการ คือพระสงฆ์สาวก 1,250 รูป ได้มาประชุมกันยังวัดเวฬุวันโดยมิได้นัดหมาย พระสงฆ์ที่มาประชุมทั้งหมดเป็น “เอหิภิกขุอุปสัมปทา” หรือผู้ได้รับการอุปสมบทจากพระพุทธเจ้าโดยตรง พระสงฆ์ที่มาประชุมล้วนแล้วแต่เป็นพระอรหันต์ผู้ทรงอภิญญา 6 ตรงกับวันเพ็ญมาฆะปุณณมีดิถี ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 ดังนั้น จึงเรียกวันนี้อีกอย่างหนึ่งว่า “วันจาตุรงคสันนิบาต” หรือวันที่มีการประชุมพร้อมด้วยองค์ 4

เกริ่นนำด้วยประวัติวันมาฆบูชาเพราะวันนี้ผมเตรียมตัวจะไปทำบุญตักบาตรที่วัดใกล้บ้าน ผมเตรียมข้าวสารอาหารแห้งจัดไว้เป็นชุดๆ จำนวน 9 ชุด เดินทางถึงวัดประมาณ 07.00 น. ก็พบผู้คนมากหน้าหลายตา ส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุ เด็กวัยรุ่นหนุ่มสาวก็มีมาบ้างแต่บางตา ทำให้อดคิดไม่ได้ว่าเด็กวัยรุ่นสมัยนี้คงไม่оекเข้าวัดเข้าวา กันเสียแล้วกระมัง ถ้าเป็นเช่นนี้ออนาคตของพระพุทธศาสนาจะเป็นเช่นไร ได้แต่ตั้งคำถามไว้ในใจไม่อยาคคิดเลยเถิดไปกว่านี้ เอาเป็นว่าเราขอทำหน้าที่เป็นพุทธมามกะที่ดีก็พอ

ถึงเวลาพระสงฆ์หลายสิบลูปเดินเข้าแถวโดยพร้อมเพรียงกันเพื่อรับบิณฑบาตจากญาติโยมผู้มีจิตศรัทธา ผมก็ใส่ข้าวสารอาหารแห้งที่เตรียมไปจนครบ และนั่งฟังพระธรรมเทศนา กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ล่วงลับจนเสร็จสิ้นจึงเดินทางกลับบ้านด้วยความสบายใจและอัมบุญ

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะอยาคจะบอกว่า “สุขอื่นใดเสมือนสุขในธรรม” เป็นไม่มี

ผู้เขียนบทความ

นายมนตรี สิมมาค้ำ

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เศรษฐกิจดี ประเทศรุ่งเรือง ประชาชนอยู่ดีมีสุข

ภารกิจของผู้บริหารประเทศที่สำคัญประการหนึ่ง คือการทำให้ประชาชนในประเทศมีความเป็นอยู่ที่ดี และการที่จะทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีได้นั้น ก็คือ การทำให้ประเทศมีเศรษฐกิจที่ดี การทำให้เศรษฐกิจดี จำเป็นต้องเข้าใจเสียก่อนว่าอะไรเป็นตัวชี้วัดว่าเศรษฐกิจดีหรือไม่ดีตัวชี้วัดที่ง่ายที่สุด คือรายได้ของประชาชนในชาติ กล่าวคือ หากประชาชนในประเทศส่วนใหญ่มีรายได้สูงขึ้น ย่อมถือว่าเศรษฐกิจดีแต่ในทางตรงข้าม หากประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ลดน้อยลงย่อมหมายความว่าในขณะนั้นเศรษฐกิจของประเทศไม่ดี

เมื่อเราทราบแล้วว่าการทำให้เศรษฐกิจดีสามารถทำได้โดยการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ปัญหา คือ แล้วจะ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนในภาพรวมของประเทศมีรายได้มากขึ้น ปัญหานี้ก็ต้องมาคิดว่าประชาชนส่วนใหญ่ ของประเทศประกอบอาชีพใด สำหรับประเทศไทยประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร เช่น ทำนา ทำสวน ยางพารา ดังนั้น หากต้องการให้ชาวนา ชาวสวนยางพารา หรือเกษตรกรมีรายได้มากขึ้น รัฐบาลจะต้องมีมาตรการ ในการลดต้นทุนในการผลิตให้เกษตรกรและดูแลราคาข้าว ราคายางพารา และราคาสินค้าเกษตรกรให้มีราคาสูงขึ้น เมื่อราคาสินค้าเกษตรสูงขึ้นจะทำให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นไปด้วย สำหรับประชาชนบางส่วน โดยเฉพาะ ผู้จบการศึกษาสูง เช่น วิศวกร นักบัญชี นักวิทยาศาสตร์ ประชาชนกลุ่มนี้ต้องการประกอบอาชีพในบริษัทต่างๆ รัฐบาล จึงต้องส่งเสริมให้มีการลงทุนก่อตั้งกิจการต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการจ้างงาน ซึ่งจะทำให้ประชาชนกลุ่มนี้มีงานทำ และมีรายได้สำหรับผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว รัฐบาลควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนสามารถขายสินค้าได้เพิ่มขึ้นทั้งในประเทศ และส่งออกต่างประเทศ เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถจ้างงานได้มากขึ้น มีการทำงานล่วงเวลามากขึ้นมีโบนัสมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ที่ทำงานในภาคเอกชนมีรายได้มากขึ้น ส่วนประชาชนที่ทำงานอยู่ในภาครัฐราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่มักจะมีเงินเดือนให้กับบุคลากรทุกปีอยู่แล้ว การจ้างงานภาครัฐก็จะมีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจ ของประเทศดีขึ้น เมื่อประชาชนของประเทศในภาครวม เช่น เกษตรกร พนักงานลูกจ้างภาคเอกชน และผู้ที่ทำงาน ในภาครัฐ ฯลฯ มีรายได้เพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลให้มีการใช้จ่ายสินค้าอุปโภคบริโภคมากขึ้น จึงส่งผลให้เศรษฐกิจ ของประเทศดีขึ้นเป็นลูกโซ่ กล่าวคือ ทำให้บริษัทเอกชนสามารถขายสินค้าได้ และในขณะเดียวกันเมื่อมีการซื้อสินค้า และบริการมากขึ้น รัฐก็สามารถจัดเก็บภาษีโดยเฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่มได้มากขึ้น เนื่องจากภาษามูลค่าเพิ่มจะเก็บ ในอัตราร้อยละ 7 ของราคาสินค้าและราคาสินค้าบริการ ดังนั้น เมื่อมีการซื้อสินค้าและบริการมากขึ้น รัฐบาล ก็จะสามารถเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้มากขึ้นเป็นเงาตามตัว เมื่อรัฐบาลมีรายได้มากขึ้น รัฐบาลก็สามารถนำเงินรายได้ ดังกล่าวมาพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นต่อไป

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเรื่องเศรษฐกิจถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะกระทบความเป็นอยู่ของประชาชนเศรษฐกิจที่ดี ย่อมเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองและประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรือง และประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืน

ผู้เขียนบทความ

น.ส. อมรรารณ เวียงสีมา

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบระชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ครอบครัวคือกำลังใจที่สำคัญที่สุด

ครอบครัวถือเป็นเรื่องที่สำคัญในการดำเนินชีวิตทุกคนมุ่งเน้นจะสร้างครอบครัวให้อบอุ่นมั่นคง การสร้างสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งด้วยการร่วมระดมความคิดร่วมมือกันแก้ไขปัญหาความเสื่อมของสถาบันครอบครัว เพื่อให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและหล่อหลอมให้สมาชิกในครอบครัวมีความแข็งแกร่ง ทั้งทางกาย จิตใจ และผสานเป็นหนึ่งเดียวกัน จะส่งผลให้พัฒนาประเทศมีความมั่นคงและยั่งยืนต่อไปกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะเมื่อมีปัญหา มีความทุกข์ หรืออยู่ในภาวะวิกฤตกำลังใจที่เข้มแข็งเท่านั้นที่จะช่วยฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ไปได้ ดังนั้น เราจึงควรมาเรียนรู้ที่จะสร้างกำลังใจให้แข็งแกร่งกันคือต้องมองโลกในแง่ดี มีความหวัง ต้องคิดอยู่เสมอว่าพรุ่งจะต้องดีกว่าวันนี้ความสำเร็จกำลังรออยู่ข้างหน้าหากสามารถอดทนผ่านวันนี้ไปได้ พรุ่งนี้เราก็จะต้องเป็นผู้ชนะและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือขอให้คิดถึงเป้าหมายในอนาคตอยู่เสมอ เช่นคิดถึงบ้านที่อยากเป็นเจ้าของ คิดถึงรถยนต์ที่อยากได้ คิดถึงปริญญาที่ใฝ่ฝัน หรือไม่ก็คิดถึงคนที่เรารัก ถ้าทำสำเร็จเราก็จะได้ในสิ่งที่ต้องการ และทุกคนก็จะมีความสุขด้วย เราจะเกิดกำลังใจในการต่อสู้ชีวิตมากขึ้น ดังนั้น ครอบครัวคือกำลังใจที่สำคัญที่สุดในชีวิตหากรู้สึกยามใดที่ท้อแท้ ให้กำลังใจตัวเองแล้วไม่ได้ผล ขอให้หากกำลังใจจากคนใกล้ชิดดูบ้าง จะเป็นคนในครอบครัว หรือเพื่อนสนิทก็ได้ ลองพูดคุยความทุกข์ในใจกับพวกเขา เขาจะให้กำลังใจเราได้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. รัตติกาล ธรรมขันทา

พนักงานการเงินและบัญชี

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เชียงใหม่ จับ - ปรับจริง

ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ รณรงค์ลดการเกิดอุบัติเหตุและดำเนินการกวดขันการสวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ตามโครงการ “จับปรับจริง” เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มี.ค. 2558 ถึงวันที่ 5 มีนาคม 2558 รวม 5 วัน พบการกระทำผิด พ.ร.บ.จราจร รวมทั้งสิ้น 6,231 ราย

พล.ต.ต. มนต์รี สัมบุณณานนท์ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุก สภ. ในสังกัด ดำเนินการรณรงค์ลดการเกิดอุบัติเหตุและกวดขันการสวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ตามโครงการ “จับปรับจริง” โดยให้พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ดำเนินการกวดขันวินัยจราจร ให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เนื่องจาก ช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมา จังหวัดเชียงใหม่ มีผู้ประสบอุบัติเหตุและเสียชีวิตจากการใช้รถใช้ถนน อยู่ในลำดับต้นๆ ของประเทศโดยเฉพาะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ จะมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งสาเหตุการเสียชีวิตมาจากการกระแทกกระเทือนทางสมอง นั่นคือ การไม่สวมหมวกกันนิรภัยขับขี่จักรยานยนต์นั่นเอง

การดำเนินการตามโครงการดังกล่าวข้างต้น นอกจากเป็นการเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเชียงใหม่ แล้วยังเป็นการสร้างวินัยจราจรและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ด้วย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. นวพรรร เกษกาญจนานุช

พนักงานบริการ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง บทความเกี่ยวกับประชาธิปไตย

บทความเกี่ยวกับประชาธิปไตยในวันนี้ เราลองมาฟังถึงความคิดเห็นของเยาวชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากวิชา ประวัติศาสตร์ โรงเรียนวังหนองบัว พระอารามหลวง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ที่มีต่อประชาธิปไตยของประเทศไทยเรา ในหัวข้อ “ประชาธิปไตยในทัศนะคติของผม” คว้า เยาวชนเหล่านี้ เขามีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

นายพงษ์กร มังคะลี มองว่า “ประชาธิปไตยมีทั้งข้อดีและข้อเสีย บางครั้งดูเหมือนภาครัฐจะละเลย ในบริบทของคำว่าประชาธิปไตย ถ้ารัฐบาลใส่ใจราษฎรตั้งอยู่ในความสุจริตย่อมทำให้ประเทศก้าวหน้าและพัฒนาบ้านเมือง ให้สงบสุข”

นายวิรัตน์ ศรีวงษ์ มองว่า “เรื่องการตั้งกฎเกณฑ์ หรือกฎระเบียบในเชิงนิติธรรม หากคนเราไม่ตั้งอยู่ในนิติธรรม ก็ไม่สามารถอยู่กันในสังคมภายใต้กฎเกณฑ์ อย่างสงบสันติ”

นายศตพร พรหมมาเทพ มองว่า “ประชาธิปไตยมีทั้งข้อดีและข้อเสีย”

ข้อดี เพราะเป็นการทำงานอย่างเป็นระบบโดยมีประชาชนเสียส่วนใหญ่ในการตัดสินใจในการบริหารการจัดการ

ข้อเสีย มีการประท้วงโดยการอ้างสิทธิมนุษยชนมากจนเกินขอบเขตจึงทำให้เกิดการประท้วงกันจนทำให้เศรษฐกิจ ภายในประเทศทรุดตัวอย่างหนัก”

นายดิษฐ์ฤกษ์ มั่นคง มองว่า “ข้อดี มองถึงกฎเกณฑ์ กฎระเบียบโดยรวมกันสร้างขึ้นมาโดยกลุ่มคน ที่เรียกตนเองว่าสิทธิมนุษยชนจนทำให้คนเราได้มีส่วนร่วมกันมากขึ้น ข้อเสีย มีการแย่งเก้าอี้ กันมากขึ้น มีการทุจริตหลากหลาย และซ้ำเติมด้วยความยากจนของคนไทยทั้งแผ่นดิน” พล. อยากให้ประชาธิปไตยดีขึ้นมากกว่านี้ถ้าคนไทยทั้งแผ่นดิน ช่วยปราบปรามคนโกงชายชาติ

นายจิรายุทธ์ บุญมี มองว่า “ประชาธิปไตยอาจดูไม่เกี่ยวข้องสำหรับเด็กอย่างผม แต่บางครั้งประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับความต้องการของประชาชน เช่น การเรียนฟรี ๑๕ ปี จึงสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นการปกครองด้วยระบบไหน สิ่งสำคัญ ถ้ารัฐบาลใส่ใจการศึกษา ประชาธิปไตยถือว่า ดีที่สุด”

นายจรัส วนาวงศกร มองว่า “ประชาธิปไตยคือการออกเสียงข้างมาก เป็นสิทธิเสรีภาพในความเป็นมนุษย์ การที่มีประชาธิปไตยในบทบาททางการเมืองการปกครอง จึงอยากให้รัฐบาลใส่ใจดูแลทุกข์สุขของประชาชน และอยากให้ทุกคนรักกันเพื่อร่วมกันพัฒนาบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ”

จากความคิด ทัศนะคติของเยาวชนข้างต้น จะเห็นว่าหากเราทำกันทั้งหลายช่วยกันปลูกฝัง ส่งเสริมประชาธิปไตย ในกลุ่มเยาวชนของชาติ ให้เขามีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นจากความคิดเห็นของเขาเอง และมีพื้นที่แสดงออกทางความคิด ก็เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติได้เรียนรู้ และเข้าใจประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย เสมือนการเพาะต้นกล้าประชาธิปไตย ในกลุ่มเยาวชนให้เข้มแข็ง และแข็งแรง เป็นการปลูกต้นไม้ประชาธิปไตย ที่สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

ผู้เขียนบทความ

นายวันเชษฐ์ ขจรบุญ

พนักงานจ้างเหมาบริการ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ปัญหาหมอกควันในภาคเหนือ

หมอกควันในภาคเหนือของประเทศไทย เป็นปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน และมีปริมาณสูงสุดในเดือนมีนาคมซึ่งสาเหตุหลักเกิดขึ้นจากไฟป่า ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง และเขม่าจากน้ำมันดีเซล ทำให้คุณภาพอากาศแย่มาก ประกอบกับสภาพภูมิประเทศที่มีภูเขาล้อมรอบ ทำให้มลพิษต่างๆ ถูกกักไว้และแผ่ปกคลุมทั่วเมืองผลวิจัยพบปริมาณผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจในเชียงใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี

ปัญหาหมอกควันทำให้คนที่อยู่ในที่โล่งนานๆ มีอาการแสบตา ตาแดง น้ำตาไหล คอแห้ง ระคายคอ หายใจติดขัด เหนื่อยง่าย และแน่นหน้าอก ผลวิจัยการหาความสัมพันธ์ของฝุ่นละออง กับอัตราการป่วยและชีวิตของประชาชนในเชียงใหม่และลำพูน โดยคณะวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมี ผศ.ดร.มงคล ราชะนกร เป็นหัวหน้าโครงการ พบค่าเฉลี่ยรายวันของฝุ่นละอองขนาด 2.5 ไมครอนในเชียงใหม่สูงกว่ามาตรฐานของสหรัฐอเมริกา 3 – 6 เท่า ผู้ป่วยในระบบโรคทางเดินหายใจในเชียงใหม่ เพิ่มขึ้นทุกปี และอัตราผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งปอดต่อประชากรแสนคน สูงกว่ากรุงเทพมหานคร และสูงกว่าเฉลี่ยของประเทศไทย โดยพบผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 17.6 ผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งปอด อัตราประชาชนเพิ่มจากแสนคนเพิ่มจาก 9 คนในปี 2545 เป็น 58.12 คนในปี 2548 ฝุ่นขนาดเล็กจะทำให้หลอดเลือดหัวใจตีบตัน ซึ่งอาจสัมพันธ์กับการเสียชีวิตเพิ่มขึ้นที่โรงพยาบาลสารภีเนื่องจากเป็นที่พบปริมาณฝุ่นละอองสูงสุดในเชียงใหม่

ผู้เขียนบทความ

นางเจนจิรา อริญชยวัฒน์

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เมืองท่องเที่ยวกับความปลอดภัยบนท้องถนน

เราปฏิเสธไม่ได้ว่าการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้แก่ประเทศจำนวนมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวก็จะมีค่าใช้จ่ายใช้สอย สร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น แต่บางครั้งผู้ประกอบการในท้องถิ่นก็ลืมไปว่าจะต้องคำนึงถึงสมาชิกในท้องถิ่นด้วย ต้องทำธุรกิจอย่างมีจิตสำนึกสาธารณะ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของธุรกิจตัวเองเพียงอย่างเดียว ซึ่งบางอย่างมันมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย ที่เห็นได้ชัดเจนในขณะนี้คือการให้บริการเช่ารถจักรยานยนต์ในเมืองท่องเที่ยวอย่างเช่นจังหวัดเชียงใหม่ มีนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งที่เช่ารถจักรยานยนต์ใช้เป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งส่วนหนึ่งขับขี่โดยไม่คำนึงถึงกฎจราจร หรือไม่รู้กฎจราจร ขับขี่รถกลางถนนไม่พอ ยังส่ายไปส่ายมา ถนนเดินทางเดียวก็ไม่สนใจขับรถยนต์ หยุดถ่ายรูปกลางถนน หยุดดูแผนที่กลางสี่แยกก็ทำ ชมวิวทำ MV รถติดยาวก็ยาวไปสีไม่สน ทำให้ความปลอดภัยบนท้องถนนลดลง

ทั้งนั้น จะโทษนักท่องเที่ยวฝ่ายเดียวก็ไม่ได้ มันต้องเริ่มที่จิตสำนึกของผู้ประกอบการเพราะต้องมีการตรวจสอบว่านักท่องเที่ยวมีใบอนุญาตขับขี่หรือไม่ ขับขี่รถจักรยานยนต์ได้หรือไม่ บางแห่งสอนการขับขี่ให้นักท่องเที่ยวที่ไม่เคยขับขี่รถจักรยานยนต์เลยและซ้ำร้ายไปกว่านั้นยังให้เช่ารถจักรยานยนต์ทั้งๆ ที่รู้ว่านักท่องเที่ยวขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่เป็น ช่วยกันหน่อยครับ ทำธุรกิจอย่างมีจิตสำนึกสาธารณะไม่ไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพและความปลอดภัยของผู้อื่นโดยทางตรงหรือทางอ้อม นะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายชาญฤทธิ์ ชันธวงศ์

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง บทความเกี่ยวกับประชาธิปไตย

เศรษฐกิจ หากพูดให้เข้าใจง่ายๆ ก็หมายความว่า จำนวนเงินในกระเป๋าของประชาชน กล่าวคือในช่วงเวลาใดที่เงินในกระเป๋าของประชาชนในภาพรวมของประเทศมีเพิ่มมากขึ้น แสดงว่าเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น แต่ถ้าช่วงเวลาใดที่เงินในกระเป๋าของประชาชนในภาพรวมของประเทศมีน้อยลง แสดงว่าเศรษฐกิจของประเทศแย่ลง วิธีการที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น การทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นรัฐบาลต้องมีมาตรการในการเพิ่มเงินในกระเป๋าย่างมั่นคงต่อเนื่อง ไม่ใช่เพิ่มเพียงครั้งสองครั้งแล้วก็เงียบหายไป การทำเช่นนี้จะไม่ช่วยให้เศรษฐกิจดีขึ้น สำหรับการเพิ่มเงินในกระเป๋าให้กับประชาชนอย่างมั่นคงและต่อเนื่องต้องดูว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพอะไร สำหรับประเทศไทยประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เช่น ชาวนา หรือการทำสวนยางพารา วิธีการทำให้เงินในกระเป๋าของเกษตรกรเพิ่มขึ้นสามารถทำได้โดยรัฐบาลต้องพยายามหามาตรการในการทำให้ราคาข้าว และราคายางพารา หรือสินค้าเกษตรสูงขึ้นก็จะทำให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น เมื่อเกษตรกรซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศมีรายได้สูงขึ้นเกษตรกรก็นำเงินมาจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าและบริการจากห้างร้านต่างๆ โรงงานที่ผลิตสินค้าก็อาจต้องเพิ่มกำลังการผลิต ทำให้มีการจ้างงานมากขึ้น เมื่อมีการจ้างงานมากขึ้น คนในประเทศที่เรียนจบมาจากโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็มีงานทำ และมีรายได้ และนำรายได้มาใช้จ่ายทำให้เงินสะพัดอยู่ในระบบเศรษฐกิจนอกจากนี้ประชาชนอีกส่วนหนึ่งของประเทศโดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีการศึกษาจะประกอบอาชีพอยู่ตามโรงงาน บริษัทห้างร้านต่างๆ หากรัฐบาลต้องการให้ประชาชนกลุ่มนี้มีรายได้ต้องทำให้มีการลงทุนเปิดโรงงานหรือทำให้โรงงานขยายการผลิต เพื่อให้เกิดการจ้างงาน เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาที่จบจากสถานศึกษาขึ้นมาทำ การจะทำให้มีการเปิดโรงงาน หรือโรงงานขยายการผลิตต้องทำให้โรงงานสามารถขายสินค้าได้ การขายสินค้าสามารถขายได้ ๒ ตลาด คือตลาดในประเทศ และตลาดต่างประเทศ การเพิ่มยอดขายในตลาดในประเทศรัฐบาลต้องมีมาตรการในการเพิ่มเงินในกระเป๋าของประชาชนในประเทศเพื่อให้เขามีกำลังซื้อ วิธีการเพิ่มเงินในกระเป๋าของประชาชนในประเทศ เช่น มาตรการในการเพิ่มราคาสินค้าเกษตรเป็นต้น ส่วนตลาดต่างประเทศ รัฐบาลมีมาตรการในการกระตุ้นการส่งออก นอกจากนั้นการเพิ่มเงินในกระเป๋าของประชาชนรัฐบาลอาจส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย เพราะเมื่อนักท่องเที่ยวมาเที่ยวในประเทศไทย นักท่องเที่ยวก็จะใช้จ่ายเงินในประเทศเพื่อความสะดวกในการท่องเที่ยว เช่น ค่าตัวเครื่องบิน ค่ารถแท็กซี่ ค่าโรงแรม ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เงินในส่วนนี้ก็จะเข้ากระเป๋าประชาชนในประเทศไทยที่มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าและบริหารสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างในการเพิ่มเงินในกระเป๋าให้กับประชาชนในประเทศเพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นอย่างมั่นคงและยั่งยืน รัฐบาลอาจมีมาตรการอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้เงินในกระเป๋าของประชาชน เช่น มาตรการในการลดรายจ่ายให้กับประชาชน เป็นต้น ดังนั้น หากรัฐบาลกระทำดังที่กล่าวข้างต้นก็จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นอย่างแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

น.ส. อมรารัตน์ เวียงสีมา

พนักงานการเลือกตั้ง (งานพรรคการเมือง)

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความจริงของชีวิต

คนส่วนใหญ่ต่างดิ้นรนแสวงหาสิ่งที่ตนคิดว่าเป็นความสุขในชีวิตแตกต่างกัน บางคนมีความสุขกับความสวยงาม ปลื้มใจกับคำว่า “ยังไม่แก่” บางคนมีความสุขกับคำชมว่า “แก่แล้วแต่ยังแข็งแรงอยู่” บางคนมีความสุขกับคำอวยพรของลูกหลานว่า “ขอให้มียูเอ็น” คนอีกจำนวนหนึ่งมีความสุขกับการได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากับสมาชิกครอบครัว แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นเรื่องธรรมดาๆ โดยทั่วไปและไม่ได้สร้างปัญหาใดให้กับชีวิตและสังคมก็ตาม แต่การมองเพียงเท่านั้นเป็นการมองข้ามความจริงของชีวิต

ความจริงที่แน่นอนของชีวิตที่ไม่ต้องพิสูจน์ คือ ความแก่ ความเจ็บป่วย ความตายและการพลัดพราก เป็นรสชาติของชีวิตที่แท้จริงความสุขกับความสวยงาม ความแข็งแรงของสุขภาพ การมียูเอ็นยาวได้อยู่ร่วมกับความรักนั้นเป็นรสชาติของชีวิตที่เราปรุงแต่งขึ้นมาเอง เหมือนกับการปรุงแตงน้ำหวานต่างๆ แท้จริงนั้นรสชาติของน้ำจริงๆ คือรสจืดหรือไม่มีรสชาติ มันไม่ใช่ความจริงเลย หากวันใดสิ่งที่เราปรุงแตงนั้นหายไปเหลือเพียงรสชาติที่แท้จริง คนเราจะรับไม่ได้ ไม่คุ้นเคยเพราะเคยอยู่กับสิ่งที่ปรุงแตงมาตลอดชีวิต จนทำให้เกิดทุกอย่างใหญ่หลวงดังเช่นคนที่ไม่พิจารณาถึงชีวิตว่าทุกชีวิตต้องประสบกับความแก่ ความเจ็บป่วย ความตาย และความพลัดพราก

การมองความจริงและการยอมรับความจริงของชีวิต ดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก หากทำได้แล้ว ความทุกข์ในชีวิตก็จะลดลง นี่แหละคือความจริงที่แน่นอนของชีวิตที่ต้องพิสูจน์

ผู้เขียนบทความ

นายชาญนรินทร์ จิตนา

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิไลประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความมั่งง่ายของคน

จากประสบการณ์ของดิฉันขณะเดินในตลาดไนท์ ในตัวเมืองของจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นตลาดที่อยู่ติดกับแม่น้ำปิง มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีอาหาร ขนม ผลไม้ เสื้อผ้า รวมทุกอย่างเกือบทุกวงจร คือมาที่นี่ที่เดียวมีของกินของใช้ครบ วันหนึ่งดิฉันได้ขับรถเข้าจอดในลานจอดรถของตลาดไนท์ เห็นคนสูบบุหรี่บนรถแล้วก็ทิ้งก้นบุหรี่ลงพื้น ทำให้อึดคิดไม่ได้ว่า ทำไมคนเราจึงมั่งง่ายในการทิ้งสิ่งของ หรือขยะลงบนพื้นโดยไม่คำนึงถึงความสะอาดและความปลอดภัย ยิ่งช่วงนี้หน้าร้อนแล้ว อาจทำให้เกิดการลุกไหม้ได้ ถ้าปลิวไปติดกับสิ่งของที่ติดไฟง่าย ซึ่งอาจทำให้เกิดอัคคีภัยโดยไม่คาดคิดก็เป็นได้

จะเห็นว่า สังคมในบ้านเรา ยังต้องตระหนักถึงความเป็นระเบียบในการทิ้งขยะให้เป็นที่ ถือว่าเป็นหน้าที่ของเราที่ต้องรักษาความสะอาด และการมีวินัยของตนเอง เคารพสถานที่ในการทิ้งขยะ และควรมีป้ายบอกที่ทิ้งขยะด้วย

หากทุกคนมีพฤติกรรมการทิ้งขยะให้เป็นที่แล้ว เหตุการณ์ต่างๆ เช่น อัคคีภัยจะไม่เกิดขึ้น ขยะคงไม่ล้นเมือง บ้านเมืองคงสะอาด และเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่สวยงามตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

น.ส. นิรัชพร ธรรมศิริ

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อได้อ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วินัยจราจรที่ดี

ในวันทำงาน ตั้งแต่ตื่นเข้ามาในเมืองหลวงปัญหาหลักที่จะต้องเจอ คือ การจราจรที่คับคั่ง ผู้เขียนต้องขับรถยนต์เดินทางไม่ต่ำกว่า 20 กิโลเมตร ต่อวัน เพื่อเดินทางไปทำงาน หากเป็นต่างจังหวัด อาจใช้เวลาในการเดินทางไม่เกินครึ่งชั่วโมง แต่สำหรับผู้เขียนอาจต้องใช้เวลาในการเดินทางไปกลับถึง 2 ชั่วโมง นั่นแสดงว่าใช้เวลาเดินทาง ไป-กลับ เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง

ระหว่างที่รถติดนั้น ผู้เขียนสังเกตเห็นว่าเวลา 4 ชั่วโมงต่อวันของผู้เขียนนั้นเสียไปกับอะไรบ้าง อย่างแรกที่พบ คือ การขาดหน้าเข้าช่องจราจรทำให้เสียเวลาประมาณ 5 นาทีต่อคัน , การฝ่าไฟแดง ทำให้เสียเวลาประมาณ 15 นาทีต่อคัน การจอดรถบนที่ห้ามจอดทำให้เสียเวลาไปประมาณ 5 นาทีต่อคัน การที่รถยนต์เข้าช่องทางจราจรผิดทำให้เสียเวลาประมาณ 10 นาทีต่อคัน การที่รถยนต์สาธารณะจอดรับผู้โดยสารผิดช่องทาง ทำให้เสียเวลาประมาณ 5 นาทีต่อคัน ช่วงเวลาเร่งด่วนเสียเวลาประมาณ 15 นาที อุบัติเหตุบนถนน เสียเวลาประมาณ 15 นาทีต่อคัน

สรุปแล้ว ผู้เขียนเสียเวลาในการเดินทางเพราะการขับขีที่ผิดวินัยจราจร ไปประมาณ 1 ชั่วโมง หากไม่มีการขับรถยนต์ผิดวินัยในลักษณะดังกล่าว การเดินทางก็อาจจะใช้เวลาอันน้อยลง ลดค่าใช้จ่ายในการจ่ายค่าน้ำมัน การใช้พลังงานน้ำมันของประเทศก็ลดลง การปล่อยก๊าซขึ้นสู่บรรยากาศโลกลดลง แคววินัยจราจรดีๆ ลดปัญหาระดับชาติไปอีกหลายปัญหา

ผู้เขียนบทความ

นายสุรเชษฐ์ อินทรจักร

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ตัวเรามีค่าที่สุดเสมอ

อาจารย์คนหนึ่งเริ่มการสนทนาในชั้นเรียนด้วยการหยิบธนบัตรใบละ 1,000 บาท ออกมาแล้วถามนักศึกษาว่า “มีใครอยากได้บ้าง” ทุกคนรีบยกมือ อาจารย์ขยำธนบัตรนั้นจนยับยู่ยี่แล้วถามอีกครั้งว่า “มีใครยังอยากได้ธนบัตรใบนี้หรือไม่” ทุกคนยังยกมือขึ้นอีกเหมือนเดิมอาจารย์ถามต่อไปอีกว่า “ถ้าธนบัตรใบนี้ถูกทิ้งอยู่บนพื้น แล้วมีคนมาเหยียบย่ำจนสกปรกยังมีใครอยากได้อีกหรือไม่” นักศึกษาทุกคนก็ยังตอบว่าอยากได้ อาจารย์จึงกล่าวสรุปว่า นั่นคือสิ่งมีค่าที่พวกเธอได้เรียนรู้ในวันนี้ไม่ว่าเธอจะทำอะไรกับธนบัตรใบนี้ มันก็ยังคงจะมีราคา 1,000 บาท อยู่เสมอ ชีวิตคนเราก็เช่นเดียวกันบางครั้งเราอาจถูกทอดทิ้ง ถูกใครต่อใครซ้ำเติม เหยียบย่ำ เพราะความผิดพลาดในการก้าวเดินของชีวิตจนทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเอง “ไร้ค่า” แต่ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เธอก็ยังมี “คุณค่าของความเป็นคน” ไม่ว่าเธอจะสะอาดเอี่ยม หรือยับยู่ยี่ “ตัวเธอก็ยังมีค่าที่สุดเสมอ” จำไว้

เรื่องนี้ให้แง่คิดเปรียบเทียบว่าการคิดบวกจะทำให้เรารู้จักตนเองและเห็นคุณค่าของตน อันจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีๆ ไม่มองโลกในแง่ร้าย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีแต่เรื่องดีๆ ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อสังคมเป็นที่ต้องการของสังคม บุคคลที่เห็นคุณค่าของตนจะมีแรงผลักดัน มีกำลังใจในการดำเนินชีวิต และสามารถนำพาตนเองจะมีแรงผลักดัน มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตและสามารถนำพาตนเองไปสู่การเป็นคนดีของสังคมได้ในท้ายที่สุด

ผู้เขียนบทความ

นายอนันต์ แสงนิมิต

เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การศึกษาหาความรู้

เด็กชายคนหนึ่ง ทางบ้านมีฐานะยากจน พ่อแม่แยกทางกัน มีเพียงแม่ผู้ซึ่งหาเลี้ยงดูแลครอบครัวเพียงคนเดียว บางครั้งต้องอดมื้อ กินมื้อ แต่เขาก็ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก พยายามสอบชิงทุนเพื่อจะได้เรียนหนังสือ และด้วยความที่ขยัน ตั้งใจใฝ่หาความรู้ ศึกษาพากเพียร เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาเขาก็สามารถสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมในโรงเรียนประจำจังหวัดได้ และมีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาโดยตลอด ปัจจุบันเขากำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในกรุงเทพ

จากชีวิตของเด็กชายคนนี้ ทำให้เห็นว่า ถึงแม้ครอบครัวจะไม่สมบูรณ์แบบ ชีวิตอาจจะไม่สุขสบาย เหมือนกับเด็กคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน แต่ด้วยความพากเพียรใฝ่หาความรู้ ตั้งใจเรียน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ขยันและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคต่างๆ จึงทำให้เขาสามารถศึกษาต่อในสถานศึกษาที่ดี และกำลังจะมีอนาคตที่สวยงาม ดิฉันเชื่อว่า หากเด็กและเยาวชนของไทยมีความขยัน ตั้งใจศึกษาหาความรู้ เมื่อโตขึ้น เขาก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคม ดังที่ว่า “เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า”

ผู้เขียนบทความ

น.ส. มณฑกานต์ มุจนานันท์
พนักงานบริการ
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรัก กับ หน้าที่

เรือสำราญลำหนึ่งจอดมรสุมกลางทะเล บนเรือมีสามภรรยาคนหนึ่ง กระเสือกกระสนมาถึงเรือชูชีพ บนเรือชูชีพมีที่ว่างที่เดียว ทันใดนั้น สามภรรยาไปข้างหลัง ตัวเองโดดขึ้นไปบนเรือชูชีพ ภรรยาขึ้นบนเรือที่ค่อยๆ จมลง เธอตะโกนไปที่สามีประโยคหนึ่งพอเล่ามาถึงตอนนี้ อาจารย์ก็หยุดแล้ว ถามนักเรียนว่า “พวกเธอลองเดาซิว่าผู้หญิงตะโกนว่าอะไร” พวกนักเรียนต่างโกรธเกรี้ยว และพูดว่า ฉันเกลียดคุณ ฉันมันตาบอดที่เลือกคุณ ณ บัดลอาจารย์เห็นนักเรียนคนหนึ่งไม่พูดจา ก็เลยถามนักเรียนคนนี้ เธอตอบว่า “หนูคิดว่าผู้หญิงคนนี้ตะโกนว่า ดูแลลูกเราให้ดีๆ นะ” อาจารย์ตกใจ ถามว่า เคยฟังนิทานเรื่องนี้แล้วใช่ไหม นักเรียนสั่นหัว “ไม่เคย แต่ตอนแม่หนูป่วยหนัก ก่อนตายแม่ได้พูดแบบนี้กับพ่อ”

อาจารย์ซึ่งใจและพูดว่า คำตอบถูกต้อง เรือจมลงไปแล้ว ผู้ชายกลับไปบ้าน เลี้ยงดูบุตรสาวตามลำพังจนโต และหลายปีผ่านไป ผู้ชายป่วยตาย ลูกสาวจัดข้าวของของพ่อ พบไดอารี่ของพ่อ ที่แท้ พ่อกับแม่ไปเที่ยวเรือสำราญ แม่ป่วยเป็นโรคที่รักษาไม่หาย ในเงื่อนไขแห่งความเป็นความตาย พ่อจำเป็นต้องอยู่ต่อไปเพื่อกลับมาทำหน้าที่ เลี้ยงดูลูก พ่อเขียนไดอารี่ว่า “ฉันอยากจะจมอยู่ใต้ท้องทะเล พร้อมเธอ แต่ฉันทำไม่ได้เพื่อลูกสาว ฉันจำต้องให้เธอนอนหลับยาวอยู่ใต้ท้องทะเลสิ”

ความดีและความชั่วในโลกนี้ บางครั้งดูสับสนไม่ชัดเจน แยกแยะไม่ออก เพราะฉะนั้นอย่าตัดสินคนอื่นแบบผิวเผิน เหนกเช่นเวลาทำงาน คนที่ยินดีทำมากกว่าคนอื่น ไม่ใช่เขาโง่ แต่เขาทำหน้าที่ มีความรับผิดชอบ และเสียสละ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เกวลิน แก้ววารีย์

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การมีวินัยทำให้เกิดความสงบสุข

ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในตัวจังหวัด “หมู่บ้านผาสุกซึ่ง” ประกอบด้วยบ้านหลายสิบหลัง มีทั้งบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และทาวน์เฮาส์ คนในหมู่บ้านนี้มีหลายอาชีพแตกต่างกันมีทั้งอาชีพที่ทำงานกลางวัน และกลางคืน เช่น รับราชการ ค้าขาย ทำงานโรงงาน เป็นต้น

คนในหมู่บ้านนี้อยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ถ้อยทีถ้อยอาศัย หนักนิตเบาหน้อยก็อภัยให้กันขาดเหลือสิ่งใด ก็แบ่งปันกัน

การที่คนในหมู่บ้านนี้รัก สามัคคี มีระเบียบวินัย ทำให้ทั้งตน ครอบครัว หมู่บ้าน อยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ถ้าทุกหมู่บ้านในประเทศมีระเบียบวินัยอย่างเช่นหมู่บ้านนี้ก็จะทำให้คนในประเทศอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุขอย่างแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

นายชนัญ จุ๋จ้อยเอี่ยม
พนักงานการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ

วันหนึ่ง เลขานุการสาวตีหน้าขึงขัง กับผู้จัดการ “ผู้จัดการคะ ดิฉันตั้งท้อง” ผู้จัดการได้ยินดังนั้น ยังคงก้มหน้าอ่านเอกสาร แล้วตีหน้าตายพูดว่า “ผมทำหมันตั้งนานแล้ว” เลขานุการสาวตะลึงอยู่ชั่วขณะ แล้วยิ้มให้ผู้จัดการ “ดิฉันพูดเล่นค่ะ” ผู้จัดการเงยหน้ามองเธอ “ผมก็เหมือนกัน” พร้อมกับจิบน้ำชา

เรื่องนี้ให้แนวคิดที่ คนที่อยู่ในสังเวียน ต้องไม่ตระหนกตกใจง่าย เมื่อเผชิญภาวะวิกฤต แม้มีป็น
เล็งมาก็ตั้งตัวรับได้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ภาวิณี นวลดี

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นักเรียนจิตอาสา

“โครงการจิตอาสาอ่านหนังสือธรรมะสร้างความสุขให้แก่ผู้สูงอายุ” เป็นโครงการดี ๆ ที่โรงเรียนวังทองพิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก ได้ดำเนินการ และครอบครัวชาวสามช่อง HD ได้นำมาเผยแพร่เมื่อปีที่แล้ว

กิจกรรมนี้มีอยู่ว่า ทุกช่วงเช้าของวันพระ จะมีกลุ่มนักเรียนจิตอาสาซึ่งเป็นนักเรียนชั้น ม.5 และ ม.6 ของโรงเรียนวังทองพิทยาคม หมุนเวียนกันหอบหิ้วหนังสือธรรมะ และหนังสือการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุไปที่วัดบึงพร้าว (เขื่อนน้อย) อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำไปให้ผู้สูงอายุได้ยืมไปอ่านที่บ้าน หรือถ้าอ่านหนังสือไม่ออก เด็กๆ ก็จะอาสาอ่านให้ฟัง ผลก็คือถูกอกถูกใจทั้งคนมาวัดและเจ้าอาวาส ส่วนเด็กพอได้มาร่วมกิจกรรมกับชุมชน กับผู้สูงอายุ ลุงป้า ย่า ยาย และรู้ว่าผู้ใหญ่ชอบ ก็ดีอกดีใจ กระตือรือร้นที่จะมาทำกิจกรรมกันทุกๆ วันพระโครงการนี้ นอกจากโรงเรียนจะบรรลุเป้าหมายการ "อ่านสร้างสุข" แก่ชุมชน ภายในโครงการสถานศึกษาต้นแบบชุมชนอ่านสร้างสุข ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ยังถือว่าได้ส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออก สร้างความสัมพันธ์ ลดช่องว่างระหว่างเด็กกับคนชรา สร้างนิสัยให้เด็กเป็นคนอ่อนโยนรู้จักดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุ

โดยความคิดเห็นส่วนตัวแล้ว คิดว่าการทำกิจกรรมแบบนี้ไม่ควรจำกัดอยู่ที่โรงเรียน แต่สามารถนำมาใช้เป็นกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และลดช่องว่างระหว่างวัยภายในครอบครัวได้เป็นอย่างดี แถมยังฝึกทักษะในการเล่าเรื่องและกล้าแสดงออกให้แก่เด็กๆ อีกด้วย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. วิภาดา ใจคนึง

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความโกรธ

ความโกรธเกิดจากความคิด สภาพจิตใจ และอารมณ์ อวัยวะแต่ละชิ้นที่แรงอารมณ์โกรธวิ่งผ่านมาอย่างรวดเร็วราวกับสายฟ้าแลบ เช่น ปาก ตัวการพูดจาหยาบคายสนองอารมณ์โกรธ ใบหน้าที่มีเลือดคุกรุ่น อากักรดงกล้าเนื้อตัวสั่นสะท้านกำเมือไว้แน่นพร้อมจะกราดฟุ้งตรงสู่เป้าหมาย ทำให้คูกรณีเจ็บปวดหรือ อวัยวะส่วนล่างเตรียมรับคำสั่งจากอารมณ์โกรธยกขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงสัมผัสกับอวัยวะบางส่วนของคนที่เราโกรธให้ได้รับความเจ็บปวดถึงขั้นเป็นรอยช้ำหรือเป็นแผลเลือดชิบ หรือเลือดโกรก ความโกรธนั้น ไม่ได้สร้างคุณงามความดีใดๆ ให้เลย เพราะเกิดขึ้นมาจากอารมณ์อิสระไม่มีความสัมพันธ์กับสติปัญญา อารมณ์ที่พลุ่งพล่านขึ้นมา นั้นจึงเป็นอารมณ์ที่ร้ายกาจ แม้บางครั้งสติปัญญาอาจมีส่วนร่วม แต่สติปัญญาโดนอารมณ์โกรธครอบงำจนพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง ฉะนั้นคนเราถ้าชนะความโกรธได้ สิ่งที่ดีๆ เช่นจิตใจ อารมณ์ดี และสติปัญญาดี

ผู้เขียนบทความ

น.ส. อัจฉรา คลังสมบัติ

พนักงานสืบสวนสอบสวน

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความระทึกใจเกี่ยวกับการใช้รถยนต์ติดตั้งแก๊ส

เมื่อวันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ 2558 ข้าพเจ้าขับรถไปรับมารดาที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ระหว่างเดินทางกลับบ้านที่จังหวัดกำแพงเพชร ช่วงอำเภอบางปะอิน จังหวัดอยุธยา ได้ทำการเติมแก๊สรถยนต์ LPG พอเติมแก๊สเสร็จก็สตาร์ทรถยนต์เพื่อเดินทางต่อ ระหว่างสตาร์ทปรากฏว่า รถยนต์ของข้าพเจ้าเกิดอาการสั่นไปทั้งคัน และเร่งเครื่องยนต์ไม่ขึ้น โทรศัพท์ถามสามีก็ได้คำตอบว่าให้ปิดสวิทช์การใช้ระบบแก๊ส LPG และให้ใช้ระบบน้ำมันแทน ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตามแต่มีความกังวลใจว่าแก๊สจะระเบิดหรือไม่ ก็พยายามขับรถด้วยระบบน้ำมันมาเรื่อยๆ วิ่งแค่ 60 กิโลเมตร/ชั่วโมง เพราะถ้าเหยียบคันเร่งมากกว่านั้น รถก็สั่นไปทั้งคัน(น่ากลัว) บอกตรงๆ ว่าเครียดมาก เพราะในรถยนต์ของเรา ประกอบไปด้วยคนชราอายุ 87 ปี กำลังป่วย คนพิการใส่ขาเทียมอายุ 60 ปี เด็กผู้หญิงลูกสาวของข้าพเจ้า อายุ 7 ขวบ น่าจะมีข้าพเจ้าคนเดียวที่สมบูรณ์ที่สุด พอขับรถมาถึงอำเภอบางน้ำสาคร จังหวัดชัยนาท รถยนต์ที่ขับมาก็เกิดอาการสั่นหนักกว่าเดิมข้าพเจ้าต้องจอดลงข้างทาง ขณะนั้นเป็นเวลา 18.30 น. ข้าพเจ้าโทรศัพท์ไปหาสามีอีกครั้ง สามีให้จอดพักเครื่องรถก่อน โดยที่ยังไม่ต้องดับเครื่องยนต์ แล้วจะประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะช่วยเหลือจะไปรถตรงไฟแดงหลังจากลงสะพานเดชาติวงศ์แล้ว ข้าพเจ้าก็พยายามขับมาจนถึงสถานที่ดังกล่าวแล้วตำรวจก็พาไปที่รถยนต์ซึ่งอยู่บู๊ทิงแก๊สรถยนต์ อยู่ในที่ตัวเมืองนครสวรรค์ไปถึงเวลาประมาณ 19.30 น. ช่างก็มาเปิดฝากระโปรงรถยนต์แล้วก็ถามว่าติดตั้งที่ไหน ข้าพเจ้าตอบว่า “ติดตั้งโดยบริษัทตัวแทนบริษัทหนึ่งในจังหวัดกำแพงเพชร” ช่าง “ของเกาหลี ผมไม่มีตัวจูนรุ่นนี้” แล้วก็ทำอะไรให้เลย ข้าพเจ้าไหว้ขอร้องว่าระหว่างที่ต้องขับรถให้ถึงจังหวัดกำแพงเพชร ขอให้ช่วยแนะนำหน่อยว่าต้องช่วยปฏิบัติอย่างไรเพราะว่าเครื่องร้อนแล้วกลัวว่าจะเกิดการระเบิดขึ้น ช่างก็ตัดพิวส์ต่อแท่งคี่ให้ แล้วแนะนำให้เปิดกระจกทั้งหมด ระหว่างเปิดกระจกขับรถห้ามใช้แอร์ เพราะจะทำให้เครื่องยนต์ทำงานหนักข้าพเจ้าก็เดินทางต่อ ระหว่างขับมาก็ไหว้แม่ย่านางรถ ขอให้เดินทางให้ถึงจังหวัดกำแพงเพชรโดยปลอดภัยด้วยเถิด ระหว่างเดินทางเครื่องยนต์สั่นตลอดทาง แต่ข้าพเจ้าพยายามไม่แสดงอาการอะไรเพราะนึกถึงความรู้สึกของแม่ พี่ชาย และลูกสาว กลัวว่าพวกเขาจะเครียดหนักถึงบ้านจังหวัดกำแพงเพชร เวลา 23.00 น. พอถึงรุ่งเช้าก็ค่อยๆ ขับไปให้อู่หาสาเหตุต่อไป

การติดตั้งแก๊สรถยนต์ไม่ว่ายี่ห้ออะไร ประหยัดก็จริง แต่ความระทึกใจเกิดขึ้นได้ทุกโอกาส โดยเฉพาะการเดินทางที่มีคนชรา คนพิการ เด็ก และสตรี การแก้ไขปัญหาเบื้องต้นคือตัวเองต้องมีสติ ลำดับเหตุการณ์ควบคุมอารมณ์ แล้วทุกอย่างก็จะผ่านไปได้ด้วยดี แต่ถ้า ณ เวลานั้นไม่มียากใช้รถยนต์ที่ติดตั้งแก๊สเลยเพราะเวลาเกิดอะไรขึ้นเราจะเครียด มีแต่ความกังวลว่าแก๊สจะระเบิดหรือไม่ ขอบอกว่ากลัวสุดๆ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภภัทร ดวงดี

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เมาแล้วขับถูกจับแน่

ประสบการณ์สำคัญหนึ่งที่ผมเห็นว่าสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนไทย มักเกิดเหตุการณ์แบบนี้เป็นประจำทุกปี ในช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น วันหยุดปีใหม่ หรือเทศกาลสงกรานต์ มีสถิติของการเกิดอุบัติเหตุสูญเสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมากในช่วงเทศกาลดังกล่าว เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงวันหยุดยาวฉลองปีใหม่ พ.ศ.๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๘ ลุงหนาน ซึ่งเป็นชายชราที่ไม่มีลูกเมียและเป็นผู้ที่คอยดูแลช่วยเหลืองานบ้านผมเป็นประจำ แก่โดนตำรวจที่ตั้งด่านดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่สัญจรทางถนนจับในความผิดฐาน เมาแล้วขับ แล้วนำไปฝากขังที่โรงพัก เพื่อนำรถส่งฟ้องศาลลงโทษตามกฎหมาย คิดดูโดนขังในวันหยุดยาว และช่วงหน้าหนาวด้วยคนแก่ๆ อาจหนาวตายในห้องขังเสียก่อน นำตัวไปฟ้องศาลเป็นแน่ ลุงหนานแกล่โทรหาผมเวลา ๒ ทุ่ม ว่าโดนจับขังที่โรงพัก ขอให้มาช่วยประกันตัวด้วยใช้เงินประกันตัว ๑๕,๐๐๐ บาท พอผมได้รับโทรศัพท์ของลุงหนาน ตอนแรกคิดในใจว่าน่าจะปล่อยให้โดนขังเสียให้เด็ด ทั้งที่ทางการเคำรณรงค์ผ่านสื่อทุกแขนงไม่ให้ช่วยดยานเวลาเมาเหล้าเพราะจะเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย แก่ก็ยังไม่ปฏิบัติตาม แต่คิดอีกทีคนแก่อายุมากนอนในห้องขังโล่งๆ ไม่มีผ้าห่มในช่วงฤดูหนาว เสี่ยงหนาวตายในห้องขังสูงมาก ผมจึงไปช่วยประกันตัวแอกออกมาโดยใช้ตำแหน่งข้าราชการเป็นประกันดูแลมีท่าทางตกใจและหวาดกลัวอยู่ไม่น้อย แต่ก็ยังมีความดีใจปอยู่ด้วย ผมสอบถามตำรวจว่าจะส่งฟ้องศาลเมื่อไร คำบอกว่าซัก ๒ วัน จะนำตัวส่งฟ้อง และได้นัดให้ผู้จับกุมมาพบตำรวจเพื่อนำตัวส่งฟ้องศาล โดยให้นำเงินค่าปรับไปด้วย ถ้าเมาแล้วขับรถยนต์ศาลปรับคนละ ๖,๐๐๐ บาท ถ้าขับรถจักรยานยนต์ศาลปรับคนละ ๔,๐๐๐ บาท ถ้าเป็นการทำผิดครั้งแรกโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ศาลมักสั่งให้รอลงอาญาแต่ให้คุมประพฤติไว้ ๑ ปี นี่ถือว่าโทษรุนแรงอยู่ไม่น้อยเลย คินนั้นลุงหนานไม่ต้องนอนหนาวในห้องขังโรงพัก แก่บอกว่าเด็ดแล้วไม่ทำอีก แต่จะจริงอย่างที่แกพูดหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ

ถือเป็นอุทาหรณ์หนึ่งที่คนไทยทุกคน ทุกเพศทุกวันต้องตระหนัก หันมาสนใจในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ไม่ละเลยว่าเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ มีวินัยและเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัดหากทุกคนร่วมมือกันปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบสังคม การขับซึรถยนต์บนทางถนนก็จะปลอดภัย ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียชีวิต และทรัพย์สินจะไม่เกิดขึ้นกับครอบครัวใดๆ

ผู้เขียนบทความ

นายประสาน มิทธิชุม

รอง ผอ.กต.จว.กำแพงเพชร

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ห้ามข้าราชการเล่น “เฟซบุ๊ก – ไลน์”

หนังสือพิมพ์ฉบับมติชน ฉบับวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ลงพาดหัวข่าวว่า ห้ามข้าราชการกรมการปกครองเล่น “เฟซบุ๊ก – ไลน์” ในเวลาราชการ สืบเนื่องมาจากวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๘ กรณีของข้าราชการกรมการปกครองรายหนึ่งในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของข้าราชการเล่นเฟซบุ๊กส่วนตัว แล้วเผยแพร่ภาพและข้อความที่เข้าข่ายหมิ่นสถาบันเบื้องสูง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ โดยอยู่ระหว่างการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเป็นสาเหตุทำให้กรมการปกครองได้ออกหนังสือด่วนที่สุด เลขที่ มท.๐๓๐๔/ว ๑๕๑๕ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา ลงนามโดยนายกฤษฎา บุญราช อธิบดีกรมการปกครอง ส่งหนังสือถึงข้าราชการทุกจังหวัด เรื่องแนวทางการใช้คอมพิวเตอร์ และเครื่องมือสื่อสารของทางราชการ ห้ามข้าราชการกระทรวงมหาดไทยใช้คอมพิวเตอร์ทางราชการในการเข้าโปรแกรมโซเชียลมีเดีย อาทิ เฟซบุ๊ก ไลน์ อีเมล ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ อีกทั้งเป็นการป้องกันปัญหาติดสังคมออนไลน์ จนละเลยการให้บริการประชาชน และหากผู้บังคับบัญชาละเลย ไม่กำกับดูแล จะถือว่ามีความผิดด้วย

เรื่องนี้นำมาเล่าให้ฟัง เป็นเรื่องที่กำลังมีปัญหาอย่างหนึ่งทางวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะวัยรุ่นหรือเยาวชน รวมทั้งพวกผู้ใหญ่ด้วย ที่เรามักได้ยินคำกล่าวที่ว่า ปัจจุบันสังคมไทยและสังคมในโลก เป็นสังคมแบบก้มหน้า (เล่นไลน์ – เฟซบุ๊ก) จนติดกันงอมแงมไปทั่วระหว่าแหง บางคนก็ใช้เทคโนโลยีนี้ ไปในทางผิดกฎหมาย นับว่าเป็นเรื่องน่ากลัวอย่างมาก เพราะมันเผยแพร่ไปได้รวดเร็วและกว้างไกลมาก เป็นอุทธาหรณ์เตือนสติให้ข้าราชการต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย และใส่ใจรับใช้บริการประชาชนให้คุ้มค่างับภาษีราษฎรโดยปฏิบัติหน้าที่ยึดหลักตามค่านิยม ๑๒ ประการ ในข้อที่ ๒ ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน และมีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

ผู้เขียนบทความ

นายประสาน มิทธิชุม

รอง ผอ.กต.จว.กำแพงเพชร

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลือประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วินัยจราจรของคนญี่ปุ่น

ในประเทศญี่ปุ่นแม้จะมีคนสัญจรไปตามถนนจำนวนมาก แต่ก็จะมีป้ายบอกกฎระเบียบว่า “คนต้องมาก่อน จักรยานและรถต้องมาทีหลัง” เขาจะคำนึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรก การใช้ชีวิตนอกบ้านต้องปลอดภัย ทุกคนจะรักษากฎระเบียบ รถทุกคนต้องหยุดให้คนไปก่อนผู้กระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง แสดงถึงการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

แล้วในสังคมไทย ผู้อ่านคงนึกภาพออกว่าทำไมมันต่างกัน ผมนึกสงสัยว่าถ้าประเทศญี่ปุ่นพูดว่า “คนต้องมาก่อน จักรยานและรถต้องมาทีหลัง” ในประเทศไทยคงจะพูดว่า “คนต้องมาทีหลัง จักรยานและรถต้องมาก่อน” เป็นแน่แท้ ซึ่งเราจะเห็นได้จากข่าวทั่วไปซึ่งมีอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนแทบทุกวัน ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้คงบ่งชี้ถึงอุปนิสัยการใช้รถใช้ถนนของคนไทยได้อย่างดี ผมก็ได้แต่หวังว่าหากแต่อุปนิสัยในการใช้รถใช้ถนนของคนไทยคล้ายคนญี่ปุ่นสักนิดก็คงจะช่วยลดอุบัติเหตุได้บ้าง

ผู้เขียนบทความ

นายนิติกร อุตบัววงศ์

พนักงานงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วัวเคราะห์ร้าย

ได้ชมทีวีรายการ เรื่องเล่าเช้านี้ ของไทยทีวีสีช่อง ๓ เห็นข่าวอยู่ข่าวหนึ่ง ซึ่งดูแล้วมีความรู้สึก หดหู่ หัวใจและสงสารมาก คือมีวัวตัวหนึ่งเดินตามแม่ของมันไปเล็มหญ้าในที่ของชาวบ้าน แล้วอยู่ๆ มันก็เดิน ลากขาของมันเข้ามาหาเจ้าของ เจ้าของวัวก็ตกใจที่เห็นขาหลังข้างซ้ายของมันห้อยรุ่มรัง เลือดไหลเป็นทาง ซึ่งเจ้าของวัวก็สันนิษฐานว่า วัวของเขาคงเดินไปกินหญ้าในที่ที่เจ้าของเขาไม่ยอมให้เข้าไป จึงถูกเจ้าของที่ดังกล่าวทำร้าย โดยฟันที่ขาของมัน ซึ่งเจ้าของวัวก็ไม่เอาเรื่องเนื่องจากไม่ยอมมีปัญหา กับเพื่อนบ้าน จึงตัดสินใจส่งวัวตัวดังกล่าวเข้าไปขายที่โรงฆ่าสัตว์ ซึ่งระหว่างออกข่าว ก็มีผู้ใจบุญส่ง SMS เข้าไปถามในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ เพื่อขอไถ่ชีวิตของวัวผู้เคราะห์ร้าย แต่ไม่ทันการณ์เนื่องจากโรงฆ่าสัตว์ได้เชือดวัวไปแล้ว ซึ่งสร้างความหดหู่แก่ผู้ที่ชมรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ซึ่งทุกคนคงมีความคิดเดียวกันว่าทำไมชีวิตของวัว ตัวนี้ช่างโชคร้ายเหลือเกิน ถูกคนใจร้ายฟันขา แล้วเจ้าของของมันก็ช่างใจดำที่ส่งให้โรงฆ่าสัตว์ เพื่อเชือดและชำแหละเอาเนื้อมาขาย

เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เรียกตนเองว่าสัตว์ประเสริฐ จิตใจทำด้วยอะไร ความเมตตากรุณาในจิตใจไม่มีบ้างเลย ทำไมไม่นึกถึงว่าถ้าใครมาทำกับเราแบบนี้บ้างเราจะรู้สึกอย่างไร วัวตัวดังกล่าวช่างน่าสงสาร เวิร์กรรมมีจริง ใครทำอะไรก็ต้องได้อย่างนั้น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภภัทร ดวงดี

พนักงานการเลือกตั้ง (งานพรรคการเมือง)

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของผู้ดี

ตามที่ได้มีนักท่องเที่ยวไทยโพสต์ในโซเชียลมีเดีย เกี่ยวกับการแอบขึ้นรถไฟในประเทศญี่ปุ่น เพื่อหลีกเลี่ยงการชำระค่าตั๋ว สถานีต่างๆ ขอแจ้งให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถไฟในญี่ปุ่นโดยเฉพาะรถไฟชินคันเซนทราบว่า เมื่อผู้โดยสารออกตัวรถไฟแล้ว ข้อมูลของผู้โดยสารจะถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจประจำขบวนรถไฟโดยสารนั้นๆ หากผู้โดยสารขึ้นรถไฟขบวนที่ไม่ตรงกับขบวนในตัวของคุณ ตำรวจรถไฟญี่ปุ่นจะจับกุม สอบสวน ซึ่งหากผิดจริง จะถูกลงโทษปรับ 3 เท่าของราคาตั๋วรถไฟขบวนที่ขึ้น และอาจถูกฟ้องศาลในข้อหาทุจริตหลอกลวง ทั้งนี้ จึงขอให้นักท่องเที่ยวอย่าละเมิดกฎหมายญี่ปุ่น และรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงของประเทศด้วย

หากท่านผู้อ่านติดตามข่าวนี้จะพบว่าเป็นเรื่องตลกร้าย ขำหน้าประเทศไทยที่คนไทยบางกลุ่มนึกสนุกลงขึ้นรถไฟโดยไม่จ่ายเงิน แสดงให้เห็นถึงความคึกคะนองที่สร้างความเสียหายให้กับประเทศด้วยค่าตั๋วเพียงไม่กี่บาท ตัวผมเองก็สงสัยว่าขนาดประเทศไทยเองเรื่องขึ้นรถเมล์ เรือ ยังมีคนแอบไม่จ่ายเงินเลย ซึ่งผู้เขียนเองเคยเจอมากับตัว ยังนึกในใจว่าความซื่อตรงและความซื่อสัตย์ที่เราเคยถูกสอนกันตั้งแต่สมัยเด็กๆ ในเพลง “ความซื่อสัตย์ เป็นสมบัติของผู้ดี หากว่าใครไม่มี...” คงไม่มีผลอะไรกับคนประเภทนี้เลยหรือไร

ผู้เขียนบทความ

นายนิติกร อุตบัววงศ์

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุข

สิ่งตรงข้ามของความทุกข์ คือ **ความสุข** เช่น ความรักคือความสุข ใครมีความรักความสุขจะตามมาอย่างรวดเร็ว แต่ไม่เนิ่นนานนักเกิดอาการไม่สมหวังเมื่อ ความรักก็แปรสภาพเป็นความทุกข์ทันทีที่ความทุกข์จะเข้าครอบงำจิตสำนึกที่เคยมีแต่ความสุขสงบร่มเย็น ให้แปรสภาพเป็นความทุกข์ความโกรธแค้น ความเครียด ความอาฆาต พยาบาทสิ่งเหล่านั้นคือไฟที่ร้อนรน เริ่มเผาตัวเองจนลามไปสู่สรรพสิ่งใกล้เคียงจนถึงสิ่งห่างไกลเผาผลาญอย่างไร้เหตุผล แม้ประเทศชาติก็กลายเป็นเหยื่อได้อย่างง่ายดาย ไฟโกรธจะเผาผลาญทุกอย่างเป็นจุดมีแต่ความหายนะ ดังนั้นเมื่อเรามีความทุกข์เข้ามาครอบงำจิตใจ เราควรที่จะนึกถึงในช่วงเวลาที่เรามีความสุขให้มาก เพื่อที่จะให้ความสุขเข้ามาขจัดความทุกข์ให้เบาบางลงได้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. อัจฉรา คลังสมบัติ

พนักงานสืบสวนสอบสวน

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การมีจิตสำนึกสาธารณะที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และต่อองค์กร

การทำงานในหน่วยงานราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของเอกชน ไม่ว่าที่ไหน ผู้ปฏิบัติงานทุกคนจะต้องปฏิบัติตัวตามกฎระเบียบและกติกา ที่วางไว้ร่วมกัน สิ่งที่คุณควรมีคือ การมีวินัยในการทำงานในตัวเองและต่อเพื่อนร่วมงาน

สิ่งที่ทุกคนต้องปฏิบัติในการมาทำงานและการอยู่ร่วมกันในองค์กรคือ การมาปฏิบัติงานโดยทุกคนจะต้องลงชื่อและบันทึกเวลาในการทำงานเป็นประจำทุกวัน ถ้าในองค์กรมีคนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาและระเบียบ ที่วางไว้ร่วมกันแล้ว คงได้ชื่อว่า มีอภิสิทธิ์มากกว่าคนอื่น และยิ่งไปกว่านั้นถ้าคนๆ นั้นเป็นนักกฎหมายประจำองค์กร และจะต้องทำหน้าที่เป็นหัวหน้าด้วยแล้ว เรียกว่าเป็นคนเอาเปรียบคนอื่น และเห็นแก่ตัว ซึ่งเป็นการปฏิบัติตัวที่ไม่เหมาะสมและไม่สมควรทำอย่างยิ่ง หากบุคคลดังกล่าวทำเช่นนี้ อยู่บ่อยครั้งโดยที่ผู้บังคับบัญชาไม่เคยได้รับทราบข้อมูล เขาคงไม่เคารพ หรือเกรงกลัวกฎ ระเบียบ หรือแม้แต่ผู้บังคับบัญชาเลยคิดันหวังว่า สักวัน... ผู้บังคับบัญชาคงได้พบเห็นการกระทำของเขาด้วยตัวของท่านเอง

ในขณะเดียวกัน ภาพที่สะท้อนให้ดิฉันได้เห็นในองค์กรคือ คนส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติตัวถูกต้องตามกฎระเบียบ และกติกา มีจำนวนมากกว่าคนที่เอาเปรียบคนอื่น จึงสมควรยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน คนที่ไม่ดีสมควรถูกลงโทษตักเตือน ซึ่งอาจทำให้เขาละอายต่อสิ่งที่กระทำและช่วยฝึกให้เขามีจิตสำนึกสาธารณะที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ และมีวินัยต่อตนเอง หากไม่มีการตักเตือนหรือปล่อยให้เกิดเหตุการณเช่นนี้เกิดขึ้น คนที่ทำดีมีวินัยในการทำงาน จะรู้สึกอย่างไร?

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ดุชนิ ค้าคล้อง

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อได้อ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง กฎหมายมิไว้เพื่อความปลอดภัย

เหตุเกิดที่ไฟแดง ในเขตตัวเมือง ช่วงเวลาตีห้ากว่าๆ ขณะที่ติดไฟแดงรถของเราติดเป็นคันแรก สิ่งหนึ่งที่กระทบใจมากที่สุดคือ เสียงบีบแตรไล่ให้ฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดง พร้อมกับมีเสียงร้องตระโกน จากเจ้าของรถด้านหลังหลายคันแปลเป็นภาษาที่สุภาพว่า “จอดทำไม ไม่มีตำรวจหรอก” พอช่วงสายจะไปทำงานขณะที่รถของเราติดไฟแดงเช่นเดิมก็เห็นกลุ่มวัยรุ่นขี่จักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัยจอดรออยู่ระหว่างช่องของรถใหญ่ เพื่อหลบเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรไม่ให้มองเห็นและไม่ให้ถูกจับกุม พวกเขาจะก้มหลบอยู่อย่างนั้น จนกว่าสัญญาณไฟเขียวจะขึ้น จึงรีบขับออกไปอย่างรวดเร็ว

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะต้องการจะสื่อว่ากฎระเบียบ กฎหมาย มิไว้เพื่อความปลอดภัยสำหรับทุกคนที่ใช้รถใช้ถนน ไม่เป็นเรื่องยุ่งยากที่จะต้องปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยสำหรับทุกคนรวมทั้งตัวเราเองด้วย

ผู้เขียนบทความ

นายตรีเพชร ศรีกระภา

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

ผู้หญิงคนหนึ่งท้องกับชายชาวต่างชาติ เมื่อเธอคลอดลูกแล้วก็หย่าขาดจากสามี สามีขอลูกไปเลี้ยง แต่เธอไม่ยอม เธอบอกว่าเธอจะเลี้ยงดูลูกเองแต่ปรากฏว่าเธอทิ้งลูกให้แม่ของเธอซึ่งแก่ชราแล้ว เลี้ยงดูแทน โดยได้ส่งเสียงค่าเลี้ยงดูบ้างเป็นบางเดือน คุณยายต้องทำมาหากิน หาเงินเลี้ยงหลาน ซึ่งแทนที่เธอผู้เป็นลูก จะต้องทดแทนบุญคุณพ่อแม่ในยามที่แก่ชรา แต่กลับให้พ่อแม่ต้องมาลำบากกับสิ่งที่เธอได้กระทำ

เรื่องนี้สื่อให้เห็นว่า สังคมในปัจจุบันมีการหย่าร้างมาก ชีวิตครอบครัวไม่มีความสมบูรณ์ การทำอะไรต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตัวเองกระทำและมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่นด้วย ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่ว่าจะครอบครัวหรือสังคม

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ลัดดา เวียงชัย

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความเห็นแก่ตัว

ช่วงเย็นถนนมิตรภาพทางไปจังหวัดนครราชสีมา ก่อนถึงสี่แยกไฟแดงสามเหลี่ยมเลนขวาสุด จราจรจะให้รถยนต์กลับอย่างเดียวโดยมีกรวยพลาสติกและมีป้ายบอกยาวประมาณ 50 เมตร มีรถคันหนึ่ง เข้าช่องผิดขับตรงมาจนเกือบสุดทางแต่แทนที่จะเลี้ยวกลับ เขากลับยกกรวยที่วางเป็นแนวออก และรอเลี้ยวรถออกทางซ้าย ซึ่งกว่าจะเลี้ยวได้ ทำให้รถตามหลังมาติดเกือบ 10 นาที แทนที่จะได้ขับต่อได้ โดยรถไม่ติด

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟังก็เพราะอยากบอกขนาดเราเป็นผู้ใหญ่ยังเห็นแก่ตัว ไม่มีระเบียบวินัย แล้วจะเอาอะไรไปสอนเด็กรุ่นลูกรุ่นหลานให้มีระเบียบวินัยได้

ผู้เขียนบทความ

นายอนุกุล บัวอินทร์
พนักงานบริการ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คนชั่ว

“สลดเด็ก ๗ ขวบเจอตีนแมวขึ้นบ้าน ถูกจับกดน้ำฆ่าปิดปาก”

ข่าวจาก website sanook.com เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ด.ญ.วัย ๗ ขวบกลับจากโรงเรียน แล้วมาเจอกับคนร้าย กำลังขโมยของในบ้าน คนร้ายจึงจับเด็กแล้วทุบตีจนสลบ ก่อนลากตัวไปกดน้ำในห้องน้ำ อีกที่จนเสียชีวิต เป็นการกระทำที่โหดเหี้ยมมาก

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะว่าคนร้ายติดยาเสพติด จึงได้ก่อเหตุลักขโมยและก่ออาชญากรรมที่โหดเหี้ยม ทำได้แม้กระทั่งเด็ก ที่ไม่มีทางสู้เป็นเรื่องที่หน้าเศร้ามาก เพราะฉะนั้นสังคมต้องช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของบ้านเมือง ในการช่วยกันสอดส่อง เป็นหูเป็นตา แจ้งเบาะแส เพราะหากเราเฉยชาเหตุการณ์ที่หน้าเศร้าก็จะเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก

ผู้เขียนบทความ

นายชัยวัฒน์ ธรรมปาโร

พนักงานการเลือกตั้ง

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ ๑

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คนสมัยนี้ก็มีน้ำใจ

เมื่อคืนวันจันทร์ ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังขับรถกลับบ้าน เกิดเหตุ รถยางแตก จึงจอดข้างทาง ยางอะไหล่ก็ไม่มี โบกเรียกขอความช่วยเหลือก็ไม่มีใครช่วย สักพักใหญ่ก็มีคุณลุงอายุประมาณ ๖๙ ปี ขับรถผ่านมา และจอดช่วยเหลือโดยให้ยืมยางอะไหล่ใส่แทนไปก่อน แล้วค่อยนำไปคืนให้คุณลุงที่บ้าน ซึ่งต่อมาข้าพเจ้าก็ได้นำไปคืนเป็นที่เรียบร้อย

เรื่องนี้เป็นบทเรียนที่ดีว่า เราต้องเตรียมยางอะไหล่ให้พร้อม จะได้ไม่เกิดปัญหาและยังบอกให้รู้ว่า คนสมัยนี้ที่ดี มีน้ำใจดังเช่นคุณลุง ที่ช่วยเหลือข้าพเจ้า ยังมีอยู่... นะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายพงศ์ศักดิ์ กรีทอง
พนักงานการเลือกตั้ง

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ ๑

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตอาสา

“สุดยอด นักรุกกิจจิตอาสา อ่างทอง อุทิศตัวสอนภาษาอังกฤษ”

ข่าวจากไทยรัฐออนไลน์ วันที่ ๑๑ ก.พ. ๒๕๕๘ ที่โรงเรียนวัดราชปักษ์ ตำบลโพสะ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง พบว่า มีนักเรียนเก่งภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก เพราะมีครูจิตอาสาการสอนให้ฟรี

ครูจิตอาสาท่านนี้เป็นนักรุกกิจโรงงานตั้ง ในจังหวัดอ่างทองคือ นายบรรเจิด มานะกุล อายุ ๖๖ ปี ท่านเล่าว่า ตนเองทำงานอยู่ที่ บริษัทไรซ์แลนด์ กรุ๊ป ตำบลโพสะ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง เนื่องจากมีความรู้ภาษาอังกฤษในการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ และได้เล่าเรียนมามากจึงอยากจะทำถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ และในช่วง ๖-๗ ปี ที่ผ่านมาในวัยที่ใกล้เกษียณแล้วแต่ยังทำงานอยู่ในโรงงานที่จังหวัดอ่างทอง เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงานจึงมาสอนภาษาอังกฤษเพราะเป็นสิ่งที่ตนเองชำนาญ เมื่อมาสอนนักเรียนแล้ว ก็ต้องทำให้เต็มที่ โดยทำเพื่อเป็นวิทยาทาน มาหลายปีแล้ว มีความสุขที่ทำให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข และมีการพัฒนาขึ้นอย่างมีลำดับ โดยทำการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้นักเรียนทุกชั้นของโรงเรียนวัดราชปักษ์

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่น่ายกย่องเป็นอย่างยิ่งที่อุทิศตัวให้กับสังคม เป็นผู้ให้เห็นแก่นแท้ของชาติ มีจิตอาสาโดยไม่หวังผลตอบแทน เพียงแค่คิดว่าหาเวลาว่างจากการทำงาน อุทิศตัวมาสอนภาษาอังกฤษที่ตนเองใช้ติดต่อค้าขายกว่า ๑๕ ประเทศ ที่ได้เรียนรู้มาสอน หวังให้เด็กนักเรียนเก่งกันทั้งโรงเรียน และสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้

ผู้เขียนบทความ

นางปภาณ กิจพิทักษ์

พนักงานการเลือกตั้ง

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบบประชาธิปไตยที่ ๑

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย

หนังสือพิมพ์ข่าวสดรายวัน เสนอข่าวว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ นักศึกษาจิตอาสา สถาบันชัยภูมิบริหารธุรกิจ กว่า ๕๐ คนร่วมค่าย “จิตอาสาช่วยซ่อมฝายหินกั้นน้ำชี บ้านแก้งจิก หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านค่าย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ” ที่ถูกน้ำเซาะพังทลาย ไม่สามารถเก็บน้ำไว้ใช้ช่วงหน้าแล้งได้ ทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ ๒ ตำบลได้รับความเดือดร้อน

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะว่าพลเมืองดีเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคมที่ควรยกย่องเป็นอย่างยิ่ง จิตอาสา และจิตสาธารณะเป็นทุนของสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต และเป็นไปตามหลักคำสอนของศาสนา ที่สั่งสอนให้เราได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ทำให้สังคมสงบสุข ผู้คนมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสมือนเป็นพี่เป็นน้องกัน

ผู้เขียนบทความ

นายชัยวัฒน์ ธรรมปาโร
พนักงานการเลือกตั้ง

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ ๑

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณลุงจรรยา

ช่วงเทศกาลวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๕๘ ข้าพเจ้าและครอบครัวเดินทางไปเที่ยวผาซ้อ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ถนนลูกรังแคบๆ ไม่มีไหล่ทาง บางจุดรถสวนกันไม่ได้ ยังคงมีความเป็นธรรมชาติสูงมาก ทำให้เป็นที่หน้าสนใจของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ข้ากลับกำลังจะเดินทางออกจากผาซ้อ ปรากฏว่าไม่สามารถเดินทางลงไปได้ รถติดยาวหลายร้อยเมตร ส่วนนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาผาซ้อ ก็ไม่สามารถเข้ามาได้ รถติดอยู่ชักรักใหญ่ คุณลุงคนหนึ่งก็ลงจากรถแล้วเดินไปจัดการจราจรให้ รวมถึงประชาสัมพันธ์เรื่องที่เกิดรถติดและสภาพถนน จนทำให้รถนักท่องเที่ยวเคลื่อนตัวได้

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะเป็นเรื่องที่หน้าชื่นชม อยากเห็นคนไทยมีจิตสำนึกสาธารณะไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเสียสละดังเช่นคุณลุงท่านนี้

ผู้เขียนบทความ

นายยุทธพิชัย จอมพทุธางกูร
พนักงานบันทึกข้อมูล
ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ ๑

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง แรงบันดาลใจในการทำงาน

มนุษย์ทุกคนล้วนมีแรงบันดาลใจด้วยกันทั้งนั้น แล้วแต่ว่าจะเป็นเรื่องใดและจะสร้างขึ้นได้อย่างไร การสร้างแรงบันดาลใจในการทำงาน จะต้องเริ่มจากการมีสติดี ความคิดเห็น ทักษะดีและจิตใจดี เป็นอย่างแรก ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างแรงบันดาลใจให้มีความมุ่งมั่น มีกำลังใจ อันจะส่งผลให้การทำงานประสบความสำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นหากมนุษย์เราขาดสติ มีความคิดชั่วหรือมีทัศนคติไม่ดี มีจิตใจคับแคบ โหดเหี้ยม อารมณ์ร้อน อาจนำไปสู่การสร้างแรงบันดาลใจที่ไม่ดีขึ้นได้ ซึ่งจะทำให้การทำงานไม่ประสบความสำเร็จ และขาดประสิทธิภาพ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. อัจฉรา คลังสมบัติ

พนักงานสืบสวนสอบสวน

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ทำไมคนญี่ปุ่นไม่แข่งคิว

ในสังคมญี่ปุ่น มีวัฒนธรรมที่น่ายกย่องและเป็นแบบอย่าง “การไม่แข่งคิว” เด็กญี่ปุ่นถูกสอนตั้งแต่เรียนอนุบาลให้ “เข้าคิว” ทั้งพ่อแม่ ครู และบรรดาผู้ใหญ่ จะดุเด็กๆ ที่แข่งคิวหรือไม่เข้าคิว ดังนั้นเด็กญี่ปุ่นก็เข้าใจว่า การแข่งคิวเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ ขอสังเกตว่า นี่ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับดีหรือไม่ดี แต่อยู่ที่ว่า ทำดีหรือทำไม่ได้ เนื่องจาก ทุกครั้งที่พยายามจะแข่งคิว เด็กๆ จะโดนผู้ใหญ่ดุ และไม่มีผู้ใหญ่ที่แข่งคิว ทำให้เด็กรู้ว่า ฉันทำไม่ได้ อีกอย่างคนที่แข่งคิวจะถูกมองว่าเป็นคนที่ไม่มีความหมาย เพราะเป็นคนที่เห็นแก่ตัว ไม่เกรงใจคนอื่นทำให้คนอื่นรอนาน ชาวญี่ปุ่นเน้นความตรงต่อเวลามาก ดังนั้น การแข่งคิวจึงหมายความว่าคนที่แข่งนั้นไม่ให้เกียรติต่อเวลาของคนอื่น เมื่อคนใดคนหนึ่งไม่เห็นคุณค่าในเวลาของคนอื่น คนนั้นก็อาจถูกมองว่าเป็นคนที่ไร้คุณค่า อีกนัยหนึ่งคนญี่ปุ่นอาจกลัวว่าถ้าการแข่งคิว จะถูกมองว่าไม่มีคุณค่า ดังนั้นเขาจึงไม่ทำ

ถ้าย้อนมาดูในสังคมไทย ผู้อ่านคงนึกภาพออกว่าตรงกันข้าม ในประเทศไทยแข่งคิวกันลงลายมือชื่อทำงาน แย่งกันซื้ออาหาร จนกลายเป็นวัฒนธรรมไปแล้ว ประหนึ่งว่าใครดีใครได้... แสดงว่าสังคมไทยขาดระเบียบวินัยอย่างนั้นหรือ ก็คงขอฝากถามนะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายนิติกร อุตบัววงศ์

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความไร้ระเบียบวินัยในสังคมไทย

เช้าวันหนึ่งขณะขับรถไปทำงาน ระหว่างทางเห็นพระพุทธรูปเดินกันมา ๒ รูป เห็นพระรูปหนึ่งเดินฉันเครื่องบำรุงกำลังหมดแล้ว ก็นำขวดเปล่าไปวางไว้ข้างร้านคาริมถนน ทำให้อดคิดไม่ได้ว่าความเป็นพลเมืองไม่มีเลยนะ แล้วถ้าทุกคนมีพฤติกรรมแบบนี้กันหมด บ้านเมืองเราคงเต็มไปด้วยขยะแน่นอน

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะอยากจะบอกว่า ถ้าคนไทยไม่มีระเบียบวินัยอย่างนี้บ้านเมืองทุกหนทุกแห่งคงจะสกปรก มองไปทางไหนก็ไม่สะอาดตา เพราะฉะนั้นความเป็นพลเมืองต้องฝึกปลูกฝังตั้งแต่เด็ก โดยเริ่มจากครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งต้องสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อประเทศไทยเราจะได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องยากเลย เพียงฝึกให้ทุกคนมีความเป็นพลเมืองให้ครบทั้ง ๓ ประการ คือ มีความเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพสิทธิ เสรีภาพและกฎกติกาของสังคม และความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น เทานี้สังคมก็น่าอยู่แล้ว

ผู้เขียนบทความ

นางสุวิรัตน์ ศิริสุทธิ
พนักงานการเลือกตั้ง

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานการมีส่วนร่วม
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำแพงเพชร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ตัวการร่วม

วันก่อนผมพบบุตรชาย อายุ 6 ขวบ เข้าไปซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อพร้อมกับสอนวิธีการในการเลือกซื้อสินค้าให้โดยแนะนำก่อนเข้าร้านว่า เมื่อเลือกของได้แล้วให้ถือไว้โดยเปิดเผยห้ามใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกงหรือกระเป๋าเสื้อ เพราะจะไม่มีใครรู้ว่าลูกจะซำระเงินหรือจะขโมยของหลังจากนั้นจึงให้ไปซำระเงินยังจุดซำระเงินหากมีคนรอซำระอยู่ก่อนให้เข้าแถว เพื่อรอซำระเงิน ซึ่งบุตรชายผมก็ทำได้ดี และในขณะที่บุตรชายผมกำลังจะวางสินค้าที่เคาเตอร์เพื่อซำระเงินปรากฏว่า มีชายผู้สูงอายุท่านหนึ่งเดินมาวางสินค้าและซำระเงินโดยไม่สนใจว่าบุตรชายผมมาก่อนแล้วหรือไม่ แต่ที่หน้าแปลกใจไปยิ่งกว่านั้นก็คือพนักงานขายของร้านสะดวกซื้อมิได้บอกกล่าวชายผู้สูงอายุท่านนั้นแต่อย่างใด กลับรับซำระเงินค่าสินค้าดังกล่าว

นำเรื่องนี้มาเล่าเนื่องจากต้องการที่จะบอกว่าหากเราร่วมมือกันปลุกจิตสำนึกเรื่องความมีระเบียบวินัย เหตุการณ์อย่างวันนี้ก็ไม่เกิดขึ้นซึ่งเราทุกคนสามารถช่วยกันโดยการรู้จักเข้าแถว พนักงานในร้านต้องกล้าที่จะไม่รับซำระเงินพร้อมกับกล่าวอย่างสุภาพว่า “กรุณาเข้าแถวด้วยค่ะ/ครับ” ผู้ที่เข้าแถวอยู่ต้องกล้าที่จะพูดด้วยคำที่สุภาพว่า “กรุณาเข้าแถวด้วยค่ะ/ครับ” และผู้ที่พบเห็นเหตุการณ์ต้องกล้าพูดด้วยคำที่สุภาพว่า “กรุณาเข้าแถวด้วยค่ะ/ครับ” มิเช่นนั้นท่านก็จะได้ชื่อว่า “ตัวการร่วม” ที่ทำให้พลเมืองไทยไม่มีระเบียบวินัย

ผู้เขียนบทความ

นายรอง จุณธิระพงศ์

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”